

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 79 - 80 (6238 - 6239)

10.09.1991.

Cena : 30 kap. (abonentiem 22 kap.)

Grāfs Lambsdorfs — VFR vēstnieks Latvijā

2.septembrī Latvijas Augstākās Padomes Baltajā zālē notika VFR vēstnieka oficiālā akreditācijas ceremonija. Par Vācijas vēstnieku Latvijā kļuvis Hāgens grāfs Lambsdorfs fon der Venge, kas nācis no Kurzemes vāciešu dzimtas, kuras ciltstēvs bijis Vācijas vēsturē pazīstamais Krievijas cara galma ārlietu ministrs grāfs Vladimirs Lambsdorfs. Ar vēstnieka iecelšanu sākas jauna Latvijas un Vācijas diplomātisko attiecību hronikas lappuse.

Pazīstamais vācu diplomāts, bijušais Bonnas preses aģentūras vadītājs, VFR vēstniecību Maskavā un Vašingtonā atašejs pagaidām ir vēstnieks bez vēstniecības, bez darbiniekiem un pat bez šofera. Viņa rezidence Latvijā ir viesnīca „Rīdzene” numurs. Bijušais Vācijas vēstniecības nams Raiņa bulvārī 13, kas kādreiz bija Vācijas valsts īpašums, pagaidām nav atbrīvots. Tajā atrodas Padomju Armijas resori. Tomēr, pēc Lambsdorfa kunga domām, VFR vēstniecība jau drīz varēs sākt normāli strādāt. Šādu solījumu viņš saņēmis gan no Latvijas Augstākās Padomes priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova, gan no republikas Ārlietu ministrijas.

Preses konferencē, atbildēdams uz jautājumu, kādi būs Vācijas un Latvijas ekonomiskās sadarbības galvenie virzieni, vēstnieks atzīmēja, ka VFR domā darīt visu iespējamo, lai Latvija integrētos visās tagadējās Eiropas ekonomiskajās struktūrās.

LETA

Ne pašiem, ne citiem

Visi sūdzas, ka nav rezerves daļu, bet, ja paskatās ap mehāniskajām darbnīcām, tad jāiesaucas: cik bagāti mēs esam! Visur mētajās metāllūžņi, tomēr to sagādes plāns tiek pildīts negribīgi. Spriediet pašī. Šogad rajona lielsaimniecībām bija jāpiegādā otrreizējai pārstrādei 1325 tonnas melno un 4810 kilogramu krāsaino lūžņu, bet līdz septembra sākumam to sagādāts attiecīgi 627 tonnas un 3558 kilogrami. Melno metāllūžņu sagādē tuvu uzdevuma izpildei bija tikai kopsaimniecība „Turība”. Abos rādītājos savus uzdevumus bija izpildījusi valsts saimniecība „Agļona”. Lielākajā daļā citu pa istam nebija tikuši līdz pusei, bet „Silukalnā” vispār vēl nebija domājuši par metāllūžņu nodošanu. Maz paderīti arī „Gailišos”, „Jersikā”, „Smelteros”, „Līvānos” un citur.

A.Mežmalis

Lai nepaliktu bez maizes

Lai kādas politiskas kaislības nevirsmotu, lauku cilvēki dara savu darbu. Un gādā, lai bez maizes mēs nepaliktu ne šogad, ne arī nākamgad. Kopsaimniecībā „Nākotne” jaunajai ražai jāiesē 550 hektāri ziemāju. Tos patlaban sēj abos iecirkņos. Otrajā iecirknī darbs labi sokas Albīnam Prikulim un Jānim Znotiņam (attēlā). Dienā viņi apsēj 20-30 hektārus. Mehanizatoriem palīdz strādnieks Julijans Určs, bet sēkļu pieved šoferis Jānis Pintāns.

J.Silicka foto

No 26.līdz 30.augustam Jūrmalā notika seminārs, ko Latvijas pilsētu un pagastu pašvaldību vadītājiem un deputātiem organizēja kolēģi no Dānijas. Semināra dalībniekiem tika sniegta informācija par daudziem aktuāliem tematiem: pilsētu politiskā un administratīvā organizācija, pilsētas izdevumu struktūra, vide, dzīvokļu politika, ekonomikas vadība u.c.

No mūsu rajona semināra darbā iesaistījās pieci klausītāji: rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece Vaira Vucāne, Stabulnieku pagasta valdes priekšsēdētāja Monika Litauniece, Rožupes pagasta valdes priekšsēdētājs Viktors Kūka, Līvānu pilsētas valdes priekšsēdētājs Arnolds Jeļisejevs un rajona TDP deputāts Jānis Liepa.

Ar republikas Ministru Padomes lēmumu Sabiedrības drošības departamenta ietvaros katrā rajonā veido Sabiedrības drošības pārvaldes. Drīzumā minētā pārvalde un divas tai pakļautās nodaļas — paš aizsardzības vienību nodaļa un alternatīvā (darba) dienesta nodaļa — tiks izveidotas arī mūsu rajonā.

Vissavienības turnīrā Ušaci pilsētā Baltkrievijā mūsu rajona jaunā ūdensslēpotāja Inese Zīmele, kurai ir trīspadsmit gadu, izpildīja sporta meistarkandidātes normu slalomā un ierindojās otrajā vietā. Par viņu spēcīgāka bija tikai jaunā PSRS čempione, harkoviete Fadejeva. Inese Bricce ierindojās 5.-6.vietā, bet Mihails Kozlovs - trešajā vietā.

Aizvadītās nedēļas beigās rajona

lielsaimniecības graudaugus bija nokopušas no 83 procentu platības. Pilnā apmērā šo darbu bija veikušas „Ausma”, „Druva” (Kirova) un „Rušona”. Darbs krietni ievilcās „Ezerciēmā” - 32 procenti, arī „Vanagos” - 63 procenti. Ražība ir 19,3 centneri no hektāra vidēji rajo-

ZIŅAS

nā, bet, ja to uzlūko saimniecību griezumā, tad starpība ir visai liela - no 34,3 centneriem „Ausmā” līdz 10,4 centneriem „Gailišos”.

Ziemāju sējā jau pēc nedēļas beigsies labākie termiņi, bet rajona saimniecībās līdz 6.septembrim to bija iesēti 22 procenti no plānotajām platībām. Liekas, ka laiks nevarēja būt par kavēkli, ka panākt vienotības arī ar nākamajiem zemes īpašniekiem un tie neliek šķēršļus ziemāju sējai, taču „Latgalē”, „Silajānos”, „Silukalnā” un „Vanagos” tikai tagad laikam domā sākt šo darbu. Salīdzinājumam: „Druvā” uzdevums veikts 126 procentu apmērā, „Dzintarā” - 80 procentu.

Sācijas kartupeļu rakšanas laiks. To stādījumi lielākajā daļā saimniecību ir līdz desmit hektāriem, jau sarunāti arī talcinieki - skolas bērni. Šo darbu iesākušas kopsaimniecības „Dubna” (2 hektāri), Raiņa (6 hektāri) un „Galēni” (3 hektāri), tāpat arī abas mūsu rajona valsts saimniecības - „Agļona” (2 hektāri) un „Rudzāti” (3 hektāri).

Varbūt apkūlību alu dzerot

Līdz 5.septembrim par vēlēšanas iestāties zemessargos bija paziņojuši septiņi Rudzētu pagasta vīri. Faktiski tā jau ir normāla grupa, kas savā pagastā spētu uzturēt kārtību. Rudzēti uz minēto datumu bija apsteiguši visus pagastus un arī. Preiļus un Līvānus.

Pa četriem zemessargiem piete-

kušies Rožkalnu, Rušonas, Preiļu pagastos. Pa vienam, diviem — Agļonā, Galēnos, Pelēcos, Upeniekos, Aizkalnē, Jersikā.

Drōšminieku līdz ceturtdienai vēl nebija Rauniešu, Riebiņu, Rožupes, Saunas, Silajāņu, Stabulnieku, Turku, Vecvārkavas, Vārkavas pagastos. Nu ko, varbūt apkūlību alu

Piektdien Daugavpilī notika demokrātisko spēku mītiņš, kurā piedalījās arī mūsu rajona pārstāvji. Mītiņa dalībnieki pieprasīja, lai atkāpjas Daugavpils un Rēzeknes pilsētu valdes un Tautas deputātu padomes, jo tās neslēpa savu atbalstu valsts apvērsuma organizētājiem 19. — 21.augustā, ieņēma klaji noraidošu attieksmi pret Latvijas neatkarību. Runātāji aicināja organizēt Daugavpilī un Rēzeknē jaunas vēlēšanas, kuras noritētu patiesi demokrātiski. Mītiņā piedalījās Latvijas Republikas Augstākās Padomes priekšsēdētāja pirmais vietnieks D.Īvāns, Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs R.Ražuks, kā arī vairāki republikas Augstākās Padomes deputāti.

Vieni no pirmajiem Dzejas dienas republikā aizsāka J.Raiņa muzeja darbinieki Jasmuižā. Šo dienu klausītājus uzrunāja žurnāla „Grāmata” redaktors un pazīstamais dzejnieks Leons Briedis. Pirmo reizi viesojās daugavpilieši Jons Rjučāns (ar latgaliski rakstītajām vārsēm) un Valentīns Lukaševičs. Jaunie Daugavpils teātra aktieri Andris Makovskis, Dainis Sumiškis un Zane Burņicka sniedza Raiņa lugu fragmentus. Sarīkojumu vadīja jaunā dzejniece Daiga Lapāne.

Tris koncertus pēc kārtas sniedza rajona skolotāju koris „Latgale”. Ar daļu no savas viesturnejas repertuāra Francijā pirmie tika iepazīstināti Dzejas dienas dalībnieki Jasmuižā. Bet sestdien garīgās un laicīgās mūzikas koncerti notika Preiļu baznīcā un rajona kultūras namā.

Ražai nav noņēmēju?

Rudens pusē „ražu” uzskaita arī kūdras lauku apsaimniekotāji. 17.augustā ieguves sezonu beidza Līvānu kūdras fabrikas kolektīvs. Sāta uzņēmuma tehniskās kontroles priekšniece E.Jakovele:

— Sezona, kaut arī vēl — jūnija beigās — uzsākta, bija ļoti laba. Sausā vasara sekmēja gan darbu gaitu, gan arī garantēja labas kvalitātes kūdru. Iegūti 130 tūkstoši tonnu. Varējām arī vairāk, droši būtu izpildījuši gada sākumā plānoto — savākt 170 tūkstošus tonnu. Taču plānu nācās pārskatīt, jo pēc mūsu produkcijas strauji samazinājies pieprasījums. Laikam gan kolhozniekiem, gan jaunsaimniekiem liekas dārgi par pakaišu kūdras tonnu maksāt 13 rubļus.

Darbs turpinās jauna ceha būvē. Kūdra tajā tiks sabērta polietilēna maisos. Ja atrisināsim problēmu ar polietilēna piegādi, tad, paredzams, jau gada beigās redzēsim jauno produkciju. Cehā būs importa iekārtas, tās mēs „izmaksājam”, sūtot kūdru uz Holandi. Paputēja sakari ar Vāciju, kurā bija atradušies noņēmēji, jāteic gan, ka viņu vainas dēļ. Varbūt izdosies nodibināt sakarus ar lietuviešiem, kuri nesen bija ieradušies un piedāvāja savus transporta pakalpojumus kūdras piegādē.

Neskatoties uz kūdras ražošanas apjoma samazināšanu, mūsu strādājošos bezdarbs pagaidām nav skāris. Pieņemam un izpildām dažādus pakalpojumus. Piemēram, Rīgas elektromehāniskā rūpnīca piegādā materiālu, no kura ražojam vagonu savienojuma mezglus, izgatavojam filtrus vieglo automobiļu pārejai uz gāzes aizdedzi. Izpildām zinātniskās ražošanas apvienības „Stars” pasūtījumus.

Reizē domājam arī par jauno sezonu. Piemēram, otrā iecirkņa ļaudis Annas Savenko vadībā teicami paveica tā saucamo kūdras lauka remontu.

L.Sila

L.Rancāne

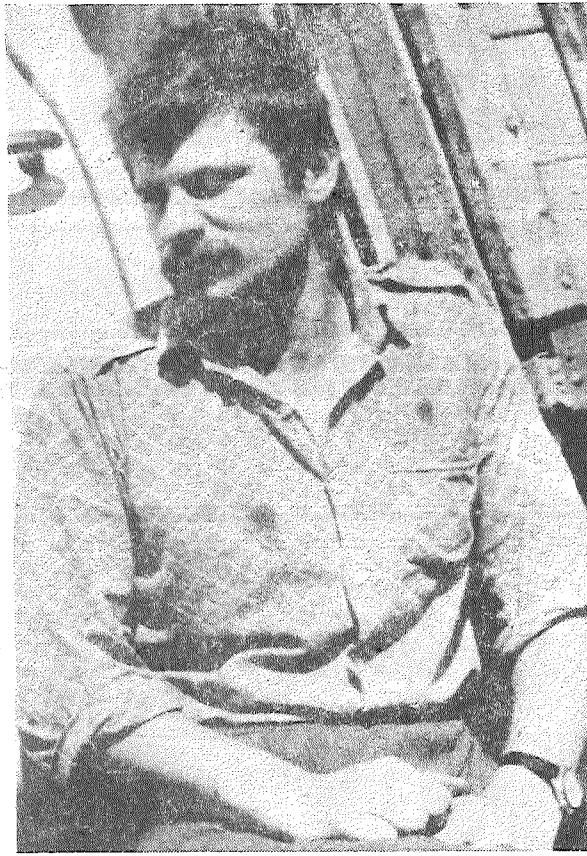
Kāda palīdzība turpmāk būs nepieciešama Baltijas valstīm?

Eiropas ekonomiskās asociācijas valstu eksperti uzskata, ziņo aģentūra REUTER, ka Latvijai, Lietuvai un Igaunijai katru gadu būs nepieciešami apmēram divi līdz trīs miljoni dolāru, lai tās varētu atjaunot savu ekonomiku. Tie ir provizoriski aprēķini, kas balstīti uz pieņēmumu, ka uz vienu cilvēku Baltijas valstīs vajadzēs piešķirt tikpat daudz naudas, cik pārējās Austrumeiropas zemēs.

Eiropas asociācijas komisijas prezidentam Žakam Deloram ārlietu ministru tikšanās reizē jāatgādina, ka triju valstu diplomātiska atzīšana uzliek pienākumu sniegt tām ekonomisko palīdzību. Šī palīdzība ir stabilizācijas fonds, kas ļautu ieviest savu valūtu vai finansēt enerģijas piegādi, kā arī Eiropas ekonomiskās asociācijas lēmums sākt sarunas par tirdzniecību un cita veida sakariem.

Visas trīs Baltijas republikas varētu saņemt arī 24 bagātāko valstu tehnisko palīdzību. Eiropas ekonomiskās asociācijas valstis varētu atbalstīt Baltijas valstis, piešķirot tām Starptautiskā valūtas fondu un Vispasaules bankas locekļu statusu.

LETA

Galēnu kopsaimniecībā viens no labākajiem darba darītājiem ir šoferis Pēteris Boltais.

J.Silicka foto

Preiļu lina fabrikā uzsākta jauna darba sezona

Uzņēmums ar Preiļu un Daugavpils rajonu kolhoziem šogad noslēdzis līgumu par 2500 tonnu lina salmiņu piegādi. Saņemts jau ap 1000 tonnu labas kvalitātes izejvielas. Mūsu rajona kolhozi „Galēni” un „Druva” savas saistības izpildījuši un lina produkciju fabrikai piegādā virs paredzētā uzdevuma.

Audzēt linaus lauku ļaudis tagad ir ieinteresēti, jo to iepirkuma cena palielināta četrkārtīgi. Norit Preiļu lina fabrikas paplašināšana - blakus vecajiem uzņēmuma korpusiem top jauni. Fabrikas jauda pēc būvdarbu pabeigšanas pieaug vairāk nekā divas reizes, gadā varēs pārstrādāt šķiedrā 11600 tonnu lina salmiņu.

J.Aizkalns

Jersikas pilskalna noslēpumi

Par šīs vasaras darbu un atradumiem Jersikas pilskalnā speciālisti vēl teiks savu vārdu, izdarīs slēdzienus pēc atseguma kārtu zīmējumiem un atrastajiem priekšmetiem, bet nu te palikušas dziļas bedres, kurās redzami pliena un laukakmeņu sablīvējumi, kādas vecas krāsns paliekas, apogļojušies koku stumbri. Tie, kas to atklāja, jau aizbraukuši uz Rīgu, lai darbu turpinātu nākamgad. Pirms atvēršanās no viesmīlīgajiem jersikiešiem, pagasta ļaudīm, viņi bija sarīkojuši atrasto mantu izstādi, par darbu stāstīja pie atsegumu bedrēm.

Tikšanos ar ieinteresētajiem cil-

vēkiem, kuri bija atnākuši uz šo izstādi, ievadīja arheologs, izrakumu organizētājs un vadītājs šajā pusē Ē.Mugurēvičs, sīkāk par paveikto pastāstīja ekspedīcijas vadītāja Antonija Vilcāne. Atrasts daudz rotas lietu, vērjamo vārpstīņu skriemeļu, sadzīves priekšmetu un cita, daži pat no 12.gadusimēņa. Atklāts arī tas, ka pirmais kultūras slānis ir krietnā dziļumā pilskalnā - skaidri redzama tā josla gandrīz divus metrus dziļā rakumā kalna plaknē, tā stāvums pamazām uzbērts, izmantojot kameru pildīšanu ar māliem, akmeņiem.

A.Mežmalis

Galvenais — uzmanība un iecietība

Gara rinda sanākusi pie kabineta Aglonas ciemata kultūras namā, aiz kura durvīm notur sēdi pagasta zemes komisija. Tie, kuri tuvāk mērķim, vēriģi seko, lai kāds neiespraucas agrāk par nolikto. Katrs no klātesošajiem kavējas savās domās, klušē, varbūt apdomā, kā izturēties šajā kabinetā, kā labāk aizstāvēt savas intereses.

— Nākošais! — izlaižot „apstrādāto”, sauc kāds no „sēdētājiem”.

Pa durvīm ienāk sika vecenīte ar paunu, kurā redzams maizes klaipts, salikusi, drebošā rokā turēdama nūju. Viņa slukti redz un slukti dzird, ar grūtībām uztver, ko no viņas te vēlas un kur jāuzvelk ķeksītis paraksta vieta. Mazais cilvēciņš grib iegūt zemes pleķīti, ko varēs saukt par savu. Nav viņai mājās vairāk nekā, izņemot uzīcāmo kaķi un vaukšētāju pagalmā, bet pieprasījusi veselus trīs hektārus.

Uzmanīgi apsēdusies uz krēsla malīņas, viņa apskata klātesošos. Lūk, šī dāmiņa pazīstama, pazīstams arī tas, jaunais vīrietis — zemes mēmiņš — bija viņas mājā, visu apskatīja. Un atnācēja kļūst drošāka.

— Kā jūs domājat apstrādāt pieprasīto zemi? Vai jums ir radnieki? — viņa dzird jautājumus.

— Nav, mīlīt, esmu viena pati, kā

pirksts, — atbild apmeklētāja. Viņa labprāt vēl ko pastāstītu par savu dzīvošanu, par to, kā zaudējusi radus un tuviniekus, vienaudzes, bet laikam jau cilvēki te sēž nopietni un ļoti aizņemti. Viņai liek priekšā ņemt mazāk zemes, un vecenīte ir ar mieru palikt uz hektāra divdesmit daļām. Aizejot viņa jau ir taisnāka.

Vērojot šo ainu, iedomājos, cik daudz pacietības un kādi vēlēbas krājumi vajadzīgi katram no šiem cilvēkiem, kuri sēž pie papīriem no krauta galdā un par zemnieku īpašumiem stāsta tā, it kā pašiem piederētu. Komisijā visi locekļi ir vietējie, labi pazīst pagastu un tā ļaudis, zina par viņu savstarpējām attiecībām — lauksaimniecības skolas direktors Visvaldis Kursītis, grāmatvede Lidija Agloniete, vētārste Aija Strole, agronome Eišenija Smane, mežzinis Voldemārs Valainis, pensionārs Aloīzs Gavars, par priekšēdi izvēlējušies biškopi Vilhelmu Jackeviču, un zemes ierīkotājs, lauksaimniecības akadēmijas students Valdis Lukasevičs, kurš jau arī paguvis pabūt mājās gandrīz pie visiem.

Ienāk spēcīgs vīrietis, acīmredzot, mehanizators — saruna ar viņu ir īsa un kodolīga: viss skaidrs, pretenziju nav. Lūk, vēl viens tikpat ātri nokārto

Rajona TDP prezidijā

Mašīnu par maz, naudas par daudz...

3.septembrī notika rajona TDP prezidija sēde. Kā savdabīgākais tajā skatītais jautājums, acīmredzot, jāmin bijušās LKP rajona komitejas īpašuma sadale.

Attiecībā uz pašu ēku prezidijs nolēma daļēji atbalstīt Preiļu pilsētas TDP valdes lēmumu un nodot telpas lietošanai Preiļu bērnu mūzikas skolai un rajona skolēnu jaunrades centram. Taču abām šīm iestādēm telpas pagaidām būs jādala ar rajona Valsts finansu inspekciju, kuras kabineti uz nenoteiktu laiku tiek atstāti pašreizējās telpās.

Visām pārējām organizācijām (kopskaitā uz ēkas dalīšanas brīdi tās tur esot bijušas 8) pilsētas izpildkomiteja piedāvās citas piemērotas telpas. Tātad — partijas mājas pašreizējais saimnieks ir pilsētas izpildkomiteja, bet izmantotāji — galvenokārt bērni.

Galavārdu četru automašīnu („volga”, „moskvič”, „žigulis”, „gaziks”) un komunistu mītnes inventāra sadalē teiks rajona izpildkomiteja. Taču prezidijs ieteica, dalot inventāru, priekšroku dot pagastu pašvaldībām, bet, dalot automašīnas, atturēties no to piešķiršanas dažādām organizācijām.

Pavisam uz minētajām automašīnām bija 15 pretendenti iesniegumi. Pēc prezidija locekļu domām auto jāpiešķir: abu pilsētu — Preiļu un Līvānu — pašvaldībām, gāzes vada celtniecības dienestam un kādam no pagastiem. Visticamāk, ka izpildkomiteja automašīnas atbilstoši šiem ieteikumiem arī sadalīs. Starp citu, divas no minētajām automašīnām līdz šim piederēja LPSR rajona prokuratūrai, vēl divas — LKP rajona komitejai. Varbūt drīzumā kādam piešķirs arī vietējo čekistu automobili?

Nākošais no jautājumiem skāra celtniecību, proti, kā norit šai jomai atvēlēto budžeta līdzekļu apgušana. Par to, kādā stadijā katrs no pašreiz ceļamajiem objektiem, ziņoja rajona lauksaimniecības pārvaldes priekšnieka vietnieks Jānis Desainis. Runāja, pierādīja, sūdzējās un taisnojās arī Preiļu SCO un Līvānu PMK priekšnieki Vladimirs Haritonovs un Oļegs Bubnovskis. Acīmredzot, par celtniecības gaitu rajonā vēl būs atsevišķas sarunas, sēdes un raksti, jo situācija būtībā ir graujoša.

Izrādās, budžeta līdzekļi — augstās instancēs sūri grūti izcīnīti miljoni — šogad ir vairāk nekā pietiekoši, bet rajona celtniecības organizācijas nav spējīgas tos apgūt. Visi izteiktie argumenti bija reāli un objektīvi, gluži tāpat kā fakts, ka nākamgad rajonam līdzekļus vairs neredzēt. Rajona vadība izteicās, ka oktobra sākumā varētu notikt šo līdzekļu pārdale. Par labu kam, rādīs laiks.

Sadaļā „dažādi jautājumi” tie patiesi bija dažādi. Pēc rajona TDP prezidija priekšsēdētāja vietnieka Jāņa Bojāra lūguma sakarā ar jaunsaimecības veidošanu viņam tika atļauts turpmāk strādāt uz pusslodzi un lūgts turpināt rajona zemes komisijas darbu vadīšanu. Vēl prezidijs atbalstīja prēmiju piešķiršanu (250 -350 rubļu apjomā) prezidija locekļiem, tas ir — sev, kā arī piekrita no rajona budžeta pārskaitīt līdzekļus Līvānu stikla fabrikai. Šī nauda būtībā būs pabalsts rajona skolotāju korim ceļā uz Franciju, jo stikla fabrikas administrācija solījusies attiecīgo summu pārvērst atbilstošās valūtas vienībās. Tas, šķiet, arī viss svarīgākais.

S.Jokste

LKP māja jānodod bērniem

Preiļu pilsētas deputātu komisija, kura izstrādāja priekšlikumus par LKP rajona komitejas ēkas izmantošanu, uzskata, ka tā jāizmanto tikai humanitāriem mērķiem — kultūrai un izglītībai — un tajā jāizvieto bērnu iestādes. Deputātu komisija ierosina apmierināt visu pilsētas bērnu iestāžu — mūzikas skolas, bērnu jaunrades nama, Preiļu 1. un 2.vidusskolas — vajadzības, veco ēku nodot bērnu mūzikas skolai, piebūves pirmo stāvu — bērnu jaunrades namam, bet otrajā stāvā izvietot Preiļu 2.vidusskolas sešgadīgo bērnu klases, kamēr skolai uzcelts piebūvi. Deputātu komisija nepiekrīt tam, ka šajā ēkā uz nenoteiktu laiku vajadzētu atstāt finansu inspekcijas kantori, kurš irēja telpas no LKP rajona komitejas. Šim nolūkam jāatrod telpas citur, jo pirmām kārtām jāatrisina skolu problēmas.

V.Haritonovs,
Preiļu pilsētas deputātu komisijas priekšsēdētājs

savas lietas, bet nu iesnieguma izskatīšanas gaita nobremzējas. Sieviete no Kameņecas negrib piekāpties kaimiņam par 0,20 hektāriem, lai arī viņas īpašums, ko saņem mantojumā, robeža iet līdz pat tā loģiem, negrib, lai zemi par to pašu tiesu „pavirza” uz citu pusi. Viņa iesniegusi pat trīs pieteikumus, katrā centusies ierakstīt ko jaunu, komisija izskata pēdējo. Pēc ieilgušas apspriešanas, zemes ierīkotāja paskaidrojumiem un komisijas locekļu ieteiktajiem variantiem viņa aiziet kā nākusī, apsolut atnākt vēlreiz. Tāda aizķeršanās komisijai radusies arī Saleniekos, kur viens no viensētniekiem ne par sprīdi negrib piekāpties otram un līdz ar to aizkavē pārējo, kas dzīvo līdzās, pieteikumu izskatīšanu. Šajā gadījumā skaidrību nolēms iegūt rajona zemes komisijā.

Tāda aina te vērojama katru trešdien, kad ierodas ap pussimta cilvēku. Pavisam reģistrēti 1547 zemes pieprasījumi, to vidū daži arī trīs vai četros eksemplāros. Komisija uzskata, ka septembrī varēs nonākt arī pie to pieteikumu izsniegšanas, kas saņemti no Aglonas un Jaunaglonas (Kameņecas) ciematu iemītniekiem. Šī pasākuma dabiskais ritējums ne ar ko nav paātrināms, te sabiedrotie nav

ne nervozitāte, ne steiga. Gadās, kādam balss ieskanas augstākos toņos, neskaitāmas reizes ieskaidrojot vienas un tās pašas patiesības, bet ir jāatrod spēks un griba ar katru pieklājīgi parunāt, iejūtīgi un ar gatavību palīdzēt. Tā ātrāk atšķetināt samudzinājumu. Lai arī ir gadījumi, kad viss, kā saka, sagājis grīstē. Tūļu sādža ir zemnieku saimniecība, bet aiz tās atrodas valsts saimniecības lauks. Šī privātpašuma saimiece neļauj braukt pa savu teritoriju, un tas lauks stāv nenovākts.

Ne tikai līdzcietību, bet arī cieņu izraisa tie, kas saprotoši izturas pret zemes reformas pirmās kārtas īstenošanu, kas beidzot grib būt saimnieki zemei, lai kāda tā ir, tomēr savai, lai viņiem būtu savs kaktiņš, kaut arī uz pleciem uzgūlusies smaga nasta. Šie cilvēki spēj saprast kaimiņu, citu cilvēku, zemes komisijas locekli un mēmiņu. Neviens nealkst atriebties viņiem, apdraudēt svētāko no svētajām tiesībām. Vienkārši ir jāizdara tā, lai maksimāli būtu apmierināti visi. Pēc gada, diviem aizmirsīsies kļūdas un zeme beidzot būs ieguvusi istos saimniekus.

A.Mežmalis

Latvija ir maizes zeme

Tik dažādas zemnieksētas. Vectēvu uzceltas koka mājas, kuras jāremontē, bet turpat līdzās - jaunas, no kurām jau pa gabalu smaržo pēc cementa un kaļķiem. Tā arī Kalupes pusē. Šeit palaimējās atrast visskaitāko zemnieksētu ne tikai mūsu rajonā, bet, iespējams, arī visā novadā.

Stāņslava un Broņislavas Paukšņu māju apkārtnē ir kā ziedoša oāze apkārtnes noplicināto tūrumu vidū. Namamāte lepojas ar košajiem dāļiņu krūmiem un citu ziedu dažādību savā pagalmā, ar sakoptajiem zālājiem un skvēriņiem. Var apskaut Paukšņu ģimeni, ka šajā mūžīgās steigas, stresa un neziņas laikā cilvēkiem ir sava neliela „paradīze”, ka viss, ko viņi dara, sagādā prieku. Apbrīnas vērtā ir namamātes spēja sakopt lielu dārzu un laikus lauku darbus veikt.

Žēl, ka tāda zemnieksēta rajonā ir vienīgā. Vēl vairāk: daudzi jaunsaimnieki savas mājas apkārtnes apzaļumošanu un sakopšanu uzskata par lieku nastu. Tāpēc labi būtu, ja kādu svētdienu Preiļu zemnieku priekšnieki sēdinātu vīrus un sievas autobusā un vestu rādīt Paukšņu māju. Lūkot sakoptību nemaz nav jābrauc uz Zviedriju vai Dāniju, ir ko redzēt un pamācīties arī savā rajonā.

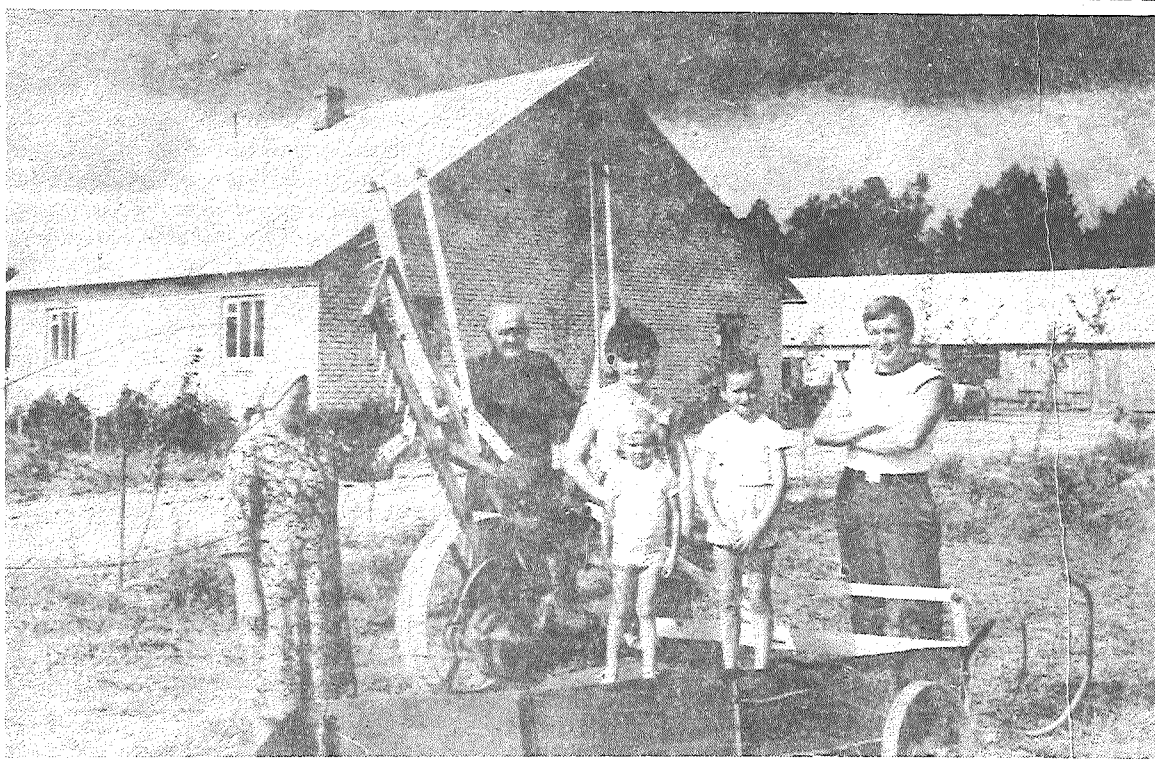
Pajautāju namamātei, kā viņi jutušies baismajās puča dienās, kad šķita, ka var sabrukt pamats zem kājām arī tiem cilvēkiem, kuri grib apsaimniekot zemi. Broņislava Paukšte sacīja: „Es raudāju. Strādāju un raudāju. Ne mirkli nešķirāties no radioziņām. Gāju slaukt govī, bet tranzistors līdzās salmu kaudzē. Arī Stāņslavs dzīji pārdzīvoja. Bijām gatavi tam, ka Latvijas zemniekus atkal varētu izsūtīt. Paldies Dievam, ka tā viss beidzās”.

Anna un Aloīzs Volonti ir atgriezušies dzimtajā pusē, jo dzīve ciematā un centra māju burzmā šķita nepieņemama. Atgriezušies, lai nojaukto māju vietā uzceltu jaunas. Lai iestrādātu dārzus, iestādītu ābeļdārzus. Arī meita Marija un znots Jānis ar mazbērniem tagad saimnieko lielajā mājā. Dzīvojamo namu un saimniecības ēkas Volonti uzbūvēja pusotra gada laikā. Šī saimniecība ir viena no tām, kurā darbi iet no rokās. Saimnieki prāto, ka viņi gribētu apstrādāt vismaz 45 hektārus zemes. Šogad siena sarūpēts tik, ka gandrīz divām ziemām pietiks. Arī ābeļdārzs iestādīts un puķes pie mājas zied, lai gan tajā veicami vēl apdares darbi.

Arī Aloīzam Volontam jautāju par apvērsuma dienās pārdzīvoto. Viņš bija atklāts, atzina, ka prātā nereti pavīdējusi doma par iespējamo „saimniekošanu” kādā Sibīrijas nostūrī. Tagad, kad viss šķietami nokārtojies, jaunsaimnieks aicina latviešus rūpīgāk apsaimniekot zemi, jo vienā otrā zemnieksētā jau saskatāma paviršība gan tūrumu kopšanā, gan sava pavarda uzturēšanā. Un vēl pieredzējušais vīrs aicina zemniekus mazāk saņpot par komercdarījumiem, bet vairāk kopt tūrumus, audzēt maizi, lopus. Latvija taču ir maizes zeme...

Aina Iljina
Attēlos: Aloīzs un Anna Volonti, Jānis, Marija, Rīta un Raivis Rubini;
Broņislava Paukšte savas mājas pagalmā.

Jāņa Silicka foto

— **Kaislības, ko radīja zemes reformas pirmās kārtas īstenošana, šķiet, aprimušas — vieni mehānizatori strādā labības druvās, citi ar zemi, izved organiskos mēslus, trešie sēj.**

— Tas viss arī jādara. Šis rudens ir sauss un silts, daba it kā nolēmusi revanšēties par iepriekšējo gadu untomos nodarītajiem zaudējumiem. Grēks būtu neizmantot šo iespēju. Bet par mieru un izlīgumu vēl agri runāt. Mums ir gadījumi, kad jaunie zemes pārvaldītāji visai agresīvi un enerģiski cīnās par saviem iespējamiem īpašumiem.

— Jūsu saimniecības tagadējais centrs izaudzis un turpina augt klajā vietā, tāpēc liels pretenziju samezglums nevarētu būt.

— Ir un nav. Vismaz tādu labumu kolhozs izdarījis, ka izveidojis skaištu un labiekārtotu ciematu Sutros. Agrāk te bija maz iedzīvotāju, bet tagad pie skolas ir vien- un daudzdzīvokļu mājas, bērniem nav tālu jāiet pēc zinībām. Uzcelta moderna ēka kultūras namam un kantoriem. Domāju, ka arī tā būs noderīga pagastam, ja arī kolhozu likvidēs. Turpinām celt plašu un mūsdienu veikalus un ēdnīcu. Mums tālāk par Latviju nav kur iet, un kas uzcelts, tepat vien paliks. Slikti tikai, ka pagaidām esam neziņā, kas gaidāms nākotnē. Kārtojām dokumentus, lai noteiktu katru saimniecības biedra mantisko un iestrādāto paju, bet vai paju sabiedrība būs, grūti pateikt.

— Vai tad tik liels individuālo zemnieku saimniecību pieprasījums?

— Nē. Atdalās ar pirmo piegāieni ap 2200 hektāriem izmantojamās zemes, kopsaimniecībai paliek apmēram 4400 hektāri. Nākas likvidēt vienu mazjauģu mehānisko darbnīcu, tehniku savākt vienkopus, atteikties no lielajiem speciālistu štatiem. Taču lopu ganāmpulku nesamazinām. Par kolhoza priekšsēdētāju strādāju septiņpadsmit gadus, daudz visa piedzīvots, bet tādu vienaldzību pret lauksaimniecību redzu pirmo reizi. Es aizstāvu progresīvos centienus lauksaimniecībā. Ja zemnieku saim-

niecības spēš labāk pabarot tautu, lai tām ir veiksmē. Ja mums, lielsaimniecībām, būs dota iespēja palikt, strādāsīm savas valsts labā. Viena lieta mani tomēr satrauc: ja ar rāvienu likvidēt kolhozus, tad

tāds plekis spēš uzturēt ģimeni? Ir arī ģimenes, kas pieprasa zemi, kur vairs nekā nav, bijušo īpašumu robežas saglabājušās tikai viņu atmiņās. Ko te iesākt? Kad divdesmitajos gados daļja muižu

dzību vienam pret otru, negodīgumu, runā par zemnieku biedriskuma pazūšanu, pret ko jau būšitā arī vēsta zemes reforma.

— Un tomēr kooperēšanās zemniekiem vajadzīga. Tāda pat simboliska vienam otra vilkšana no dūksnāja, nesavtīga vilkšana. Vai tad katram jāpērk graudu kombains, katram jāceļ labības kalte? Slikti ir tas, ka šos jautājumus rajonā neviens praktiski nerisina.

— Mēs jau ieminējāmies, ka jūsu kopsaimniecības biedriem, arī pensionāriem, kuri „sēd uz zemes”, saņem kādu atbalstu, tomēr nav diez cik saldāka dzīve par zemniekiem.

— Jā, pret to es nestrīdos. Kolhoznieks vēl pastāv reāli, taču mūsu valsts par viņu jau paspējusi aizmirst. Lūk, piemērs. Kopsaimniecības un zemnieki saņem piemaksas par produkcijas realizāciju sakarā ar cenu pieaugumu, bet kolhozniekiem šo piemaksu nav, kaut gan šodien no kolhoznieku piemāju saimniecībām valstij tiek piegādāts vairāk piena vai gaļas, nekā no piemāju saimniecībām. Esmu tādās domās, ka stāvoklis saglabāsies vēl arī nākamgad, nupmāk. Mūsu pagasta teritorijā pašlaik ir septiņas zemnieku saimniecības, kaut cik perspektīvi strādā tikai divas — Valēntīnas Kļavinskas un Annas Prikules. Taisnīgi būtu, ja visas piemaksas attiecinātu arī uz kolhozniekiem. Nav pareizi turpināt zemu cenu saglabāšanu lopkopības produkcijai, kad apkārt tāda dārdzība. Pareķiniet, kādi ir zaudējumi. Sivēns tūrgū maksā 200 rubļus, lai no tā iegūtu centneru gaļas, jāsarbo septiņi centneri graudu, bet lūk, avīzes raksta, ka iepērk cūkgāju pa 10 rubļiem kilogramā... Smieklīgi mūsu laikos izklaušās, ka pudele maksā vairāk, nekā tajā ielietais piens.

— Nē, Rihard, kā vienmēr pēc vārdiem kābatā nelienat, jums netrūkst asprātīgu saūdzinājumu un atbīļu. No mūsu sarunas skaidrs, ka „Nākotnē”, kuru jūs vedāt visus šos gadus, savu nākotni redz tēdu: ja pastāv un ražo, tad jābūt nomodā par to. Paldies par sarunu!

— Jūs, Rihard, kā vienmēr pēc vārdiem kābatā nelienat, jums netrūkst asprātīgu saūdzinājumu un atbīļu. No mūsu sarunas skaidrs, ka „Nākotnē”, kuru jūs vedāt visus šos gadus, savu nākotni redz tēdu: ja pastāv un ražo, tad jābūt nomodā par to. Paldies par sarunu!

— Daudzas kopsaimniecības nemaz nevēlas, lai tām atkal „nolaiž no augšas” interesantas idejas. Gan dzīve parādīs, kas labāk jūsu saimniecībai.

— Nupat bija atnākuši divi zemnieki. Saka: priekšsēdētāj, ar un sēj to mūsu mantojamo zemi, ko stāvēs atmatā. Vēlāk norēķināsīmies. Vai nav interesanta ideja? Agrāk sīkzemnieki uz pusgraudu apstrādāja lielsaimniecību zemes gabalus, tagad otrādi — lai lielsaimniecība uz pusgrauda apstrādā zemnieku saimniecības? Ko?

— Jūs, Rihard, kā vienmēr pēc vārdiem kābatā nelienat, jums netrūkst asprātīgu saūdzinājumu un atbīļu. No mūsu sarunas skaidrs, ka „Nākotnē”, kuru jūs vedāt visus šos gadus, savu nākotni redz tēdu: ja pastāv un ražo, tad jābūt nomodā par to. Paldies par sarunu!

Kolhoza „Nākotnē” valdes priekšsēdētāja Riharda Borovska domas uzklaušīja A. Rāncāns

Uz kādu nākotni iet „Nākotnē”

Saimniecības vadītāja Riharda Borovska saruna ar žurnālistu

postā aizies visi mūsu pensionāri. Kas viņiem palīdzēs apstrādāt piemāju zemi, kas palīdzēs sagādāt malķu un tamlīdzīgi. Tagad atnāk uz kantori sīma māmuļa un lūdz: apariet, apsejiet novāciet. Un palīdzam arī.

— Vai daudz pensionāru jūsu kopsaimniecībā?

— 268.

— Un strādājošo?

— 257. Pagaidām pagastam, vismaz pie mums tas tā, vara ir tikai uz papīra, bet kolhozam vēl pieder materiāls, un gribot vai negribot tas ir arī politiskas veidotājs.

— Ir dzirdēts, ka kopsaimniecības izveido grupu mehānizatoru, kuri vienojas ar pensionāriem vai zemniekiem un apstrādā viņu zemi, lielsaimniecībai atrēķinot zināmas summas procentu veidā.

— Pret prātīgiem risinājumiem man nav iebildumu, allaž atbalstu. Bet mani baida kas cits. Lielākā daļa mūsu tagadējās lielsaimniecības locekļu pieprasījuši pa trim četriem hektāriem zemes. Ja kolhozs pārstāj eksistēt, tad viņi paliek tikai uz šīs platības. Ko viņi darīs? Vai

zemi, zemnieki to saņēma vai nu par brīvu, vai pret simbolisku maksu. tad varēja savus ietaupījumus ziedot mājas un saimniecisko ēku uzcelšanai. Tagad tā nav.

— Sākumā pirmajiem, drosmīgākajiem jaunsaimniecību dibinātājiem arī tagad bija vieglāk, vismaz apbružātu traktoru par lētāku cenu varējāt pārdot.

— Jā, tā bija. Arī tagad varētu palīdzēt, bet nu jau paši neesam bagāti. Izmisumā dzen zagšana, kas pieņem aizvien iespējīgākus apmērus — zog ne tikai to, ko var panest. Sak, tā vai tā kolhozam gals, ko ierausi - tavš. Bet arī šādos apstākļos neatsakām palīdzēt. Cik būs iespējams, dārsim to arī turpmāk. Cilvēki mainījušies acu priekšā. Bija mums gadījums: pie kādas zemnieku mājas iestīga kolhoza traktors. Saimniekam savs iepri stāv pagalmā, mūsējais mehānizators iet pie tā un prasa: kaimiņ, pavēlc mazliet. Tas atbīd: nekā nebija - nevēlos veltī dedzināt degvielu. Un nepalīdzēja, pusim nācās iet uz darbnīcām un no turienes saukt palīgus.

— Jūsu piemērs drīzāk raksturo laimētu, kas iemācījis cilvēkiem vien-

Mīlie tautfrontieši Latvijas Tautas frontes nodaļās un grupās, cienījamie domubiedri!

Mēs visi esam pārdzīvojuši trīs smagas dienas, kuras neticamā veidā ir panākušas to situāciju, uz kuru citos apstākļos mums būtu jāiet vēl mēnešiem ilgi. Bet no šiem panākumiem nevienam nedrīkst noreibt galva. Ir pienācis brīdis, uz kuru Latvijas Tautas fronte gājusi šos trīs gadus, sagatavojot pamatu tam laikam, kad beidzot reāli varēs panākt īstenu tautvaldību, kad, atbrīvojušies no kompartijas un VDK spiediena, varam īstenot Latvijas valsts pārvaldes demokrātiskas struktūras un institūcijas.

Mēs nedrīkstam ieslīgt eiforijā, ka viss grūtākais jau ir aiz muguras. Jā, grūtākais varbūt tiešām paveikts, bet sākas ATBILDĪGĀKĀIS darba posms. No mūsu prasmes strādāt, izvēlēties cilvēkus un organizēt savu darbu būs atkarīga mūsu pašu dzīve senlolotajā BRĪVAJĀ NEATKARĪGAJĀ LATVIJĀ.

Stāvot Liesmojošajā Baltijas ceļā, mēs it kā atvaļināties no pagātnes un lūkojamies nākotnē. Latvijas Tautas frontes vārdā es jūs visus aicinu apzināties, ka ceļš uz nākotni būs grūts, būs krīzes, nabadzība, un nav tādas valdības, kas spētu pēkšņi dot nodrošinātu dzīvi, jo zelta zivtiņas krātuve ir tukša. Un tā mulķa vecene, kas izputināja zelta zivtiņu, ir komunistiskā partija, kura, nekad nav domājusi par savas tautas rītdienu. Tādēļ mums jāapzinās, ka, tikai visus spēkus un prātus kopā liekot, grūtā darbā un ar milzīgu apzinīgumu, rūpīgi

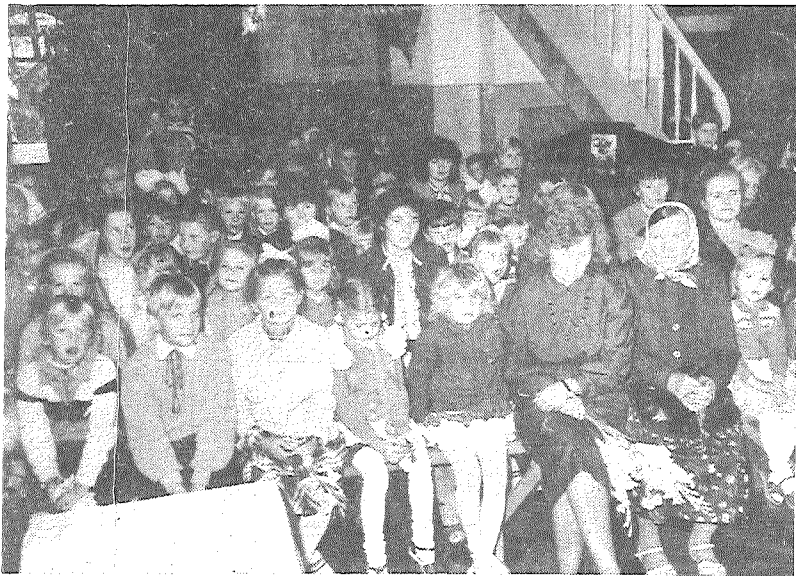
ievēlot savu valdību un būdami vienoti, mēs varēsim uzsākt brist ārā no purva, kurā bijām iedzīti. Atcerēsimies to tad, kad mums gribēsies kašķēties par sīkumiem. Mums nav citas izejas, kā tikai vienīgi grūts un apdomīgs darbs.

Liesmojošā Baltijas ceļa uguns kuri nesa sveicienus arī Krievijas demokrātiem, krievu tautai, kas gadu desmitiem mulķota, lai sargātu mūsu cietuma mūrus, bet kura šajās pēdējās, Krievijai grūtajās dienās, neaizmirs atbalstīt arī Baltijas brīvību.

Paldies par atbalsta vārdiem un laba vēlējumiem smagajās augusta dienās. Paldies visiem LTF nodaļās un grupās, kas ar lielu entuziasmu un, galvenais, pašiniciatīvu organizēja, veidoja un realizēja Liesmojošā Baltijas ceļa ideju 23.augustā! Šis milzīgais darbs, uguns kuri no Lietuvas līdz Igaunijai un, protams, saliedētība, organizētība, gatavība sekot pat visradikālākajam aicinājumam kaimiņvalsts apvērsuma un pašmāju pučistu trakošanas laikā vēlreiz apliecināja Latvijas Tautas frontes kā kustības pašreizējo nepieciešamību, spēku, spēju mobilizēties republikai kritiskā brīdī.

Paldies jums visiem, un lai pietiek spēka tam lielajam darba cēlienam, kas nupat mums visiem kopā pavēries.

Romualds Ražuks,
Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs

Preiļu baznīcā notika jaunatnei un tās audzinātājiem veltīts dievkalpojums

Lai gan Priekšu deviņgadīgā skola mūsu draudzē ir vistālākā, direktore Jokstes kundze ar skolotāju un skolēnu pulku uz dievkalpojumu ieradās pirmie. Sava direktora Petrova kunga sarūpētajā autobusā kuplā skaitā atbrauca arī Riebiņu vidusskolas pedagogi un skolēni. Daudzi skolas bērni dievkalpojumu apmeklēja tuvinieku vadībā. Tā, lūk, šo mācību gadu esam uzsākuši ar krusta zīmi, ar galvas noliekšanu Dieva priekšā.

A.Gibeles teksts, J.Silicka foto

Pirmais septembris Jersikā

Kad sārtas greznojas kļavas, kad rītos sudrabaini mirdz tīmekļi, kad saplaukuši dāliju spilgtie ziedi, - klāt 1.septembris. Brīvs, saulains un jauks tas atnāca Jersikas deviņgadīgajā skolā.

Dzidri skanot skolas zvanam, devīto klašu skolēni ievada zālē mazākos - pirmklasniekus. Skolas direktora P.Liepnieka apsveikuma vārdos izskanēja novēlējums apzinīgi mācīties, cienīt savus vecākus, skolotājus. Pēc direktora uzrunas pirmklasnieki saņēma skolas pirmo dokumentu un no mīļajām audzinātājās M.Leonovas rokām - pirmo ziniņu grāmatu - abeci. Katrs pirmklasnieks devās pie saviem vecākiem un sniedza ziedu pušķīti - kā mazu pateicību par lološanu un audzināšanu.

Labā vēlējumā, uzsākot jauno mācību gadu, teica kopsaimniecības „Jersika” valdes un vecāku vārdā I.Smelcere un A.Ušāre. Kā vēltījums pirmajai skolas dienai skanēja skolēnu dziedātās dziesmas un dzejoļi. Pirmo reizi pēc piecpadsmit gadiem pirmajā septembrī skolēni, skolotāji, pagasta iedzīvotāji pulcējās pie krucifiksa, kurš atrodas skolas teritorijā un tika iesvētīts šā gada maijā. Klātesošos svētīja jaunajam mācību gadam Nicgales draudzes mācītājs.

Tagad skolēnus, skolotājus un vecākus gaida nopietns darbs, jo mūsu mīļajai Latvijai vajadzīgi gudri un izglītoti cilvēki.

M.Novikova,
Jersikas deviņgadīgās skolas
9.klases skolniece

Alla, Nikitas vecmāmiņa

Labi iekārtotā trīsistabu dzīvoklī Londonā mitinās mazais Nikita un viņa māmiņa Kristīne. Tēvs un vecmāmiņa (Vladimirs Prespakovs un Alla Pugačova) parasti ir aizņemti ieskaņošanā. Kad korespondents jautājis Kristīnei, kāpēc viņa slēpj savu ģimenes stāvokli, viņa atbildējusi, ka neko neslēpj - ja prasot, vai ir precējies, sakt „nē” tāpēc, ka laulība ar Vladimiru neesot reģistrēta. Staigādami pa Temzas krastu, domājuši, kādu puikam dot vārdu, protams, ja būs puika. Izlēmumi - Nikita.

„Baltijskoje vremja” ID

Latgaliēšu konference

Tā tiks sarīkota nākamgad 10.augustā Rēzeknē un ilgs vairākas dienas. Tādu lēmumu pieņemusi šī foruma sasaukšanai izveidotā darba grupa no Latvijas un trimdas latgaliēšiem. Galveno uzmanību konferencē paredzēts veltīt izglītības situācijai Latgalē, reliģijas, kultūras un valodas problēmām, kultūras vērtību saglabāšanas jautājumiem. Par to panākta vienošanās reģiona deputātu un trimdas latgaliēšu apspriedē Aglonā 14.augustā, pirms lielajiem katolīcīgo svētkiem - vissvētās Jauņavas Marijas Debesīs uzņemšanas dienas.

No dažu teiktā Aglonā.

A.Seiksts, Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāts: Darām katrs savā vietā, bet trūkst šī darba koordinācijas. Latgales atdzimšanā vajadzīgs daudz vairāk visu spēku saskaņotības.

O.Zvejsalnieks, Latgales Kultūras centra vadītājs: Šī saimnieciskā sabrukuma apstākļos Latvijas Republikas valdība Latgalei var palīdzēt maz, jo pati ir nabaģa. Jāpaļaujas uz saviem spēkiem.

Augšupejas ceļā Latgalei nepieciešama augstskolas fiziskā klātbūtne. Tikai tā augstskolas beidzēji paliks strādāt savā dzimtajā novadā, cels to. Nepieciešami sakari un sadarbība ar ārzemju tautiešiem.

G.Klindžāns, Rēzeknes rajona Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētājs: Latvijas Republikas valdībai jāatdod parāds Latgalei, nevis palīdzība jāgaida no Rietumiem.

I.Leitāns, Krāslavas rajona Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētājs: Latgales kultūra patlaban ir bezsamaņas stāvoklī. Lokālais patriotisms pārtop lokālajā nacionalismā. Tas ir slikti. Jāizbeidz „sacensība” starp Daugavpili un Rēzekni, jāvienojas kopējai lietai - drīzākai Latgales atdzimšanai.

V.Zeile, Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāte: Latgales ekonomikas un kultūras atjaunošanā vajag rakt pēc iespējas dziļāk un arī plašāk. Te jāapvieno visi Latgales inteliģences spēki, lai kur tie būtu.

Tātad problēmu un darāmā daudz. Jābūt vienotiem un izdarīgiem.

Jānis Gurgons

Vēstures lappuses

Jāņa Bargā adresāts Volmārā

Lielākā krievu militārā darbinieka, XVI gadsimta politiķa un rakstnieka kņaza Andreja Kurbska liktenis cieši savijies ar visas Baltijas likteni.

Jaroslavas kņazu pēcnācējs, kura dzimtas ciltskoks sniedz līdz Kijevas kņazam Vladimiram Svatoslavovičam - Krievijas Kristītajam, „Izredzētās Krievzemes” radurakstu loceklis, aktīvi īstenoja valstiskās reformas, viņš bija uzdevums cara Ivana Vasiljeviča palīgs, viņa „labā roka” Kazanā karagājienā 1552.gadā. 1556.gadā Kurbskis apsveica Arhanģeļskas caristes pievienošanu Krievijai, bet pēc abu karagājēju sekmīgas pabeigšanas neatlaidīgi ieteica caram doties tālāk - uz Krimu, lai beidzot pieliktu pēdējo punktu mūžīgajā strīdā ar tātariem - kādreizējiem Krievzemes paverdzinātājiem (tas tika īstenots tikai XVIII gadsimtenī Katrīnas II valdīšanas laikā).

Tomēr Maskavas politikas vēsmas mainījās: cara Jāņa IV bargie skatieni bija vērsti uz poļu un zviedru aliansi, kura bija izspēlējusi lietuviešu kārti, krieviem noslēdzot izeju uz Baltijas jūru. Sākot Livonijas kampaņu, Jānis IV izvirzīja divus mērķus: nostabilizēt Krievijas netumu robežas, iegūt pieeju jūrmalai. Jau no pašā Livonijas kara sākumā Kurbskis bija pret to un turpināja aizstāvēt savu austrumu programmu. Taču līdz zināmajam laikam viņš slēpa uzskatus un slepeni vienojās ar poļu karali Sigismundu Augustu.

Jānis Bargais turpināja uzticēties savam bērnības draugam un viņu norīkoja par sardzes (avangarda) pulka komandieri, kurš virzījās uz Polocku. Šajā karagājienā Kurbskis atklāja karavadona talantu un personisku varonību. Pēc atgriešanās no Polockas daudzus karagājiena dalībniekus bagātīgi apbalvoja. Tika atzīmēti arī Kurbskis: iecelts Jurjevas (tagad Tartu) cietoksnī par Livonijas vietvaldi. Bet kņazs šo norīkojumu uzskatīja ne kā balvu, bet kā sodu, un ne bez pamata: Polockas karagājienā bija atklājis ne vien cara atbalstītājus, bet arī pretiniekus, ar kuriem Jānis IV pasteidzās izrēķināties, bet Kurbskis tika turēts aizdomās par sakariem ar nodevējiem.

Viņa nosūtīšana uz Jurjevu bija cara „mazais sods” un vienlaicīgi arī Kurbska pārbaude, viņš tika novērots. To visu Kurbskis noskārta un vēstulē Pleskavas-Pečoras tēviem rakstīja: „Bābeles sūrums un nelaimes pār mums lielā mērā sāk kūpēt”, ar Bābeli domājot cara varu. Pečoru mūkiem adresētā vēstule ievadīja cara Jāņa IV politikas atmakošanas tēmu attiecībā uz augstdzimtajiem bajāriem. Atmakojošā tēma kļuvs par galveno arī turpmākajā nežēlastībā nonākušā kņaza publicistiskajā jaunradē, kurš no Jurjevas vietvalža laikiem paliks par krievu konservatīvo bajāru aktīvu aizstāvi, kuri pretojās centralizētās varas pastiprināšanai.

Uzskatu atbalstītājus kņazs sāka meklēt nevis dzimtenē, bet Rietumos, balstoties uz Bargajam opozicionāro Pleskavas-Pečoru klosteri un krievu emigrāciju Volmārā (pēc Kurbska bēgšanas Jurjevas pārvaldnieks Morozovs pieprasīja izdot visus krievu bēgļus, bet poļi viņam atteica). Pirms bēgšanas krieviem bija traģisks atgadījums: 20 tūkstošus vīru liels Maskavas karaspēks tika sakauts lietuviešu zemēs kņaza J.Radzivila vadībā, kuru Kurbskis bija brīdinājis par armijas pārvietošanās maršrutu. Trīs mēnešus pēc šīs sagrauves Kurbskis no Jurjevas aizbēga uz Volmāru (Valmieru), kuru bija ieņēmis poļu karaspēks. Tas notika 1564.gada 30.aprīlī vēlā nakī - Kurbskis no augstās cietokšņa sienas nolaidās pa virvi, pakājē gaidīja apseglotū zirgi. Līdzī viņš bija paķēris 12 ar dažādām vērtīgām mantām piestūkētas somas, lai arī, protams, visu aizvest nejaudāja: Krievijā palika brīnišķīga bibliotēka, arī mājiņnieki un grūtniece sieva, kuru kņazs vēlāk atcerējās mazāk nekā bibliotēku.

Bēgšanas laikā notika traģikomisks atgadījums: no Jurjevas viņš aizbēga kā bagāts cilvēks, Volmārā ieradās kā ubags: pa ceļam Livonijas pili Helmetā viņu aplaupīja vācu muižnieks. Tas Kurbskim deva tiesības cara sabiedriskajam nopelnumam pievienot arī personiskās pretenzijas: „Viss bija atņemts un no Dieva zemes tevis padzīts”. Šajā gadījumā Kurbskis meloja: par nodevību bija bagātīgi atalgots ar poļu zeltu, bet viņa frāzē ir ievērināts cienīgi vārdi - „Dieva zeme”. Tā, būdams ārzemēs, kņazs nodevējis uztvers atstāto dzimteni.

No Volmāras Kurbskis Jānim IV uzrakstīja divus vēstījumus. Pirmās vēstules nogādāšana bija uzticēta Vasilijam Šibanovam, tagad daudzējādā ziņā to uzveram kā legendāru. Bet, lai kā tur bija, Šibanovs „epistoliju” nogādāja adresātam un mira ar sasiētām rokām piekarināts pie šķērskoka, bet savu labvēli nonodeva. Tas deva Jānim Bargajam iemeslu pateikt Kurbskim, ka kalps uzticību pierādījis daudz priedienīgāk, nekā viņa kungs.

Pirmajā vēstulē kņazs uzstājas sabiedriskā apsūdzētāja lomā, uzskaitot cietirdības izpausmes pret bajāriem un pret viņu, Kurbski: „Kāpēc, car”, viņš raksta, „stipros Izraēlā esi satriecis, arī vojevodas, ko mums Dievs devis, dažādi nāvēi atdevis esi? Un viņu uzvaras nesošās asinis Dieva baznīcās lējis, valdnieku svinībās lējis esi?” Kurbska ideāls bija nevis patvaldnieka vara, bet Bajāru domes ierobežota cara vara. Toties Bargais kategoriski bija pret varas dalīšanu ar bajāriem. Savā atbildes vēstulē viņš sīki izskaidroja Kurbskim, pie kā var novest valsti „septiņbajārošanās”: „Un kas no tā atgadsies Krievijā, ja katrā pilsētā būs pilsētu priekšnieces un vietsargi, un kāda no tā visa būs izputināšana, un pils patēva nelikumības redzējis esmu...” Kā pierādījumu tam, ka bez stipras vienvaldības iet bojā valstis, Bargais min Cargradas (Konstantinopoles) krišanas vēsturi, analogo notikumu viņš atrod arī krievu vēsturē.

Kurbska un Jāņa Bargā politisko strīdu pavada literārais. Lieta tāda, ka abu korespondētāju vēstules atspoguļoja dažādas stila pietātes: stingri loģisko Kurbska un haotisko kā pēc domas, tā smieklīgo pēc leksikas Bargā. Savā atbildes sūtījumā Kurbskis nepiemirsa pasvītrot šo īpatnību. „Kņaza Andreja Kurbska īsā atbilde uz ārkārtīgi plašo lielā Maskavas kņaza epistoliju”. Taču Kurbska ironizēšana par Bargā rakstīšanas manieri ar laiku izrādīsies nevietā, jo arī šajā plāksnē nevinnēs strīdā ar caru. Bargā atraisītais stils labi parāda spilgtu, pretrunīgu cara dabu, dzīvu cilvēku, kurš iekarsis strīdā un cenšas pierādīt oponentam tā vilšanās. Tajā pašā laikā Kurbska stils lasītājiem noslēpj autora emocionālo stāvokli, shematizē un padara nabagāku viņa iekšējās pasaules atklāsmi.

1564.gadā sākta sarakste tajā pašā gadā arī pārtrūka, taču atsākās pēc trīspadsmit gadiem. Tas tādēļ, ka 1577.gadā krievu karaspēks triecienā ieņēma Volmāru. Tiesa gan - Kurbska tur vairs nebija: viņš atradās Polockā. 1576.-1578.gadā uzrakstīja savu ievērojamo darbu „Stāsts par lielo Maskavas kņazu”, kas vēstīja par Bargā dzīvi no bērnības un līdz pat tam laikam, kad tika sarakstīts „stāsts”. Jāņa IV biogrāfijā Kurbskis taimā līnijā savienoja cara politiku ar viņa „āpuslikuma” piedzimšanu un mantotajām rakstura īpatnībām, tādā kārtā valsts evolūciju izskaidrodams ne ar sabiedriskajām likumsakarībām, bet gan ar „pārlietu lepnā mocītāja” gribas izpausmēm.

Tā viņi palika katrs savā polā, nesamienināmi strīdnieki, kuri personificēja valsts iekārtas dažādas koncepcijas.

E.Mekšs,
Daugavpils Pedagoģiskā institūta docents, kultūras un
izglītības biedrības „Rusiči” priekšsēdētājs
Speciāli „Novadniekam”

Republikas ūdensslēpošanas komanda kuru pamatā veido prelieši, devās uz Dāniju. Uz kaimiņzemi aizbrauca Ingus Buks, Diāna Vucāne, Guntars Kokins, Inese Ziemele un Inese Brice.

Sacensības notika mākslīgi veidotā ezerā (tādi Kopenhāģenas apkaimē ir vairāki), kas atrodas atpūtas zonā. Tieši tāpēc dāņiem ir problēmas ar piekļūšanu pie ūdeņiem.

Prelieši šovasar ir labā sportiskajā formā, ko apliecināja arī sacensības Dānijā. Ingus Buks slalomā, protams, bija pirmais, lai arī šovasar atkal netika paņemts uz Eiropas čempionātu. Labi nostartēja Diāna Vucāne, arī mazās - Inese Ziemele un Inese Brice, kuras ierindojās attiecīgi pirmajā un otrajā vietā - distanci veica lieliski. Guntars Kokins gan slalomā, gan lēkšanā no trampīna ierindojās 6.vietā. Starp citu, dāņi ir labi trampīnlēcēji, jo vairāki sportisti piezēmējās 50 metru robežā. Sliktāk par iespējām startēja rīcīnieki.

Komandu vērtējumā atkal uzvarēja mājinieki. Taču šoreiz ar krietni mazāku punktu pārsvaru.

Vispildītākie iespaidi, kas radušies pirmoreiz viesojoties zemē, kur dabas apstākļi līdzīgi Latvijai, ir turienes dzīves līmenis un sakoptība, kas valda, Kopenhāģenā tās apkaimē un fermeru mājās. Ļoti simpātiska šķiet kaimiņzemes iedzīvotāju sapratne, ar kādu viņi izturas pret veselīgu dzīvesveidu un augstas klases sportu.

Ūdensslēpotāji Dānijā

Katrs dānis - jauns vai vecs, brauc ar velosipēdu. Un ne jau tāpēc, ka viņam nebūtu cita transporta līdzekļa. Gluži otrādi - laba automašīna, pat divas un trīs, ir gandrīz katrai ģimenei.

Ar ūdensslēpošanu nodarbojas ne tikai jaunieši, bet arī vecāka gadagājuma cilvēki. Īpaši jaukas atmiņas par bērnu ekipējumu. Ezeru krastos viņi izskatās kā krāšņās baravikas: ar skaistām ķiverēm galvās un vestītēm mugurā. Bērniem pielāgoti tādi tērpi, ka vecākiem nav jābaidās par savu mazuli, ja tas nejauši iekritīs ūdenī. Viņš tur ķepurosies dzīvs un vesels. Jā, dāņu sportisti maksā par tre-

niņu vietu. Taču viņi nevergo savā bāzē, lai to uzturētu kārtībā. Viņu ģimenes budžets atļauj segt visus izdevumus. Mūsu kaimiņi ir strādīga un taupīga tauta.

Bijām sajūsmā par ceļiem un auto vadītājiem. Nemaz nēgrības salīdzināt ar mūsu nervozajiem stūres vīriem un viņu sarūsējušajām mašīnām.

Par satiksmes drošību domā visi: autovadītāji un ceļu būvētāji. Katram transporta līdzeklim ir savs celiņš: savs automašīnām, savs velosipēdiem, savs zirgu sporta cienītājiem un gājējiem. Apbrīnojām apkalpošanas kultūru kafējnicās un viesnīcās.

Sajūsmināja dāņu mājas, kuru būvei izmanto tikai ķieģeļus un kokmateriālu. Vieglas, skaistas, ļoti rūpīgi celtas. Ne miņas no cementa blokiem vai mūsmāju paneļiem. Sakopti dzīvžogi, skvēri. Nekā lieka: viss vienkārši, tīri.

Pilsētās remontdarbus veic tikai naktīs, lai netraucētu iedzīvotājus.

Dāņi to var atļauties, jo tehnika strādā bez jebkādiem trokšņiem.

Jūtāmiem mazliet neveikli, jo ne lielie, ne mazie nepratām valodas. Vienaudži kaimiņzemē zina gan skandināvu, gan vācu un angļu valodas. Diemžēl mūsu „zināšanas” bija tādas, ka nevarējām pat elementāri saprasties. Tā lai ir viela pārdomām gan mūsu sportistiem, gan pedagogiem, kuri māca skolās svešvalodas.

Dānijā iebraucām tūdaļ pēc puča. Cilvēku interese par Latvijas un Padomju Savienības likteni bija liela. Gāja klāt un apsveica ar neatkarības pasludināšanu. Avīzēs bija plaša informācija par notikumiem Baltijā un Maskavā. Apskaužama ir šīs valsts iedzīvotāju informētība par visām norisēm padomju impērijā.

Esam mājās - neatkarīgā (pasludinātā) Latvijā. Taču, kāds būs ūdensslēpotāju un visas republikas sportistu liktenis tuvākajā nākotnē, nav ne miņas. Šo braucienus sponsorēja rajona izpildkomiteja, par ko sportisti saka paldies.

Jānis Kokins,
ūdensslēpošanas treneris

Humoreska

MŪSU ĻEŅINIĀDA

Reiz sākām domāt: kāpēc mūsu valstī vienmēr nepietiek būvmateriālu? Un saprotam, ka pie visa vainojama mūsu mīlestība. Mīlestība pret vadoni. Protams, mīlestība - tas vēl nenozīmē, ka tai ir materiāls segums. Mīlestība pastāv mūsu dvēselēs. Taču - lai šo dvēseles izjūtu padarītu nemirstīgu, kā zināms, jāmaterializē tās saturs. Bet tas savukārt izpaužas neskaitāmu pieminekļu uzcelšanā. Cik tad to ir patiesībā?

Un, lūk, mūsu rokās dokumenti...

MŪRNIĒKU BRIGĀDES ATSKAITE PAR PAVEIKTO DARBU VLADIMIRA ILJIČA ĻEŅINA

PIEMINEKĻU UZSTĀDĪŠANĀ

Savas 60 gadu pastāvēšanas laikā brigāde uzcelusi 57 tūkstošus 243 Ļeņina pieminekļus. No šī skaita tieši Vladimiram Iljičam Ļeņinam uzbūvēti 57 tūkstoši 240 pieminekļi. Divi pieminekļi uzcelti Mikluho Maklajam un viens - Džavaharalam Neru.

Vairāk nekā 50 procenti pieminekļu uzstādīti pilsētu un ciematu centrālajos laukumos, 23 procenti - parkos un skvēros, 6 procenti - ielās, šķērsielās un strupceļos, 4 procenti - republikāniskās nozīmes ceļu braucamajā daļā, 2 procenti - kalnu virsotnēs, purvos un citās grūti sasniedzamās vietās, viens pieminekļis - Kunaširas salā nedzīstošā vulkāna krāterī.

Pieminekļos lielākoties Vladimir Iljičs attēlots stāvošs visā augumā. Tomēr ir pieminekļi un skulptūras, kurās Ļeņins attēlots sēžam pie rakstāmgalda, guļot slēpnī pie Putilova rūpnīcas, aulekšiem skrienot uz mazā sovnařhoma sēdi, uzliekot gāzmasku Klārai Cetkinai civilās aizsardzības mācībās. Ir pat pieminekļi, kurā Ļeņins plēš rīkli Trockim.

Kompozīcijas ziņā pieminekļi veidoti šādi: 70 procenti - vienkārši Ļeņins, 13 procenti - Ļeņins Pēterpils strādnieku vidū, 6 procenti - Ļeņins Tambovas guberņas zemnieku vidū, 5 procenti - Ļeņins iziet no aplenkuma pie Harkovas, 3 procenti - Ļeņins ieteic Gorkijam stāsta „Vecā lžergila” ideju, 2 procenti - Ļeņins palīdz Aivazovskim pabeigt gleznu „Devītais vilnis”, 1 procenti - Ļeņins norāda Donas Dmitrijam galvenā triecienu virzienu Kuļikovas kaujā.

Pieminekļu uzstādīšana notika atbilstoši attiecīgā reģiona nacionālajām, kultūras un klimatiskajām īpatnībām. Tāpēc 83 procenti monumentu Ļeņinu rāda svārkos, vestē un biksēs, naģenē un šporzābakos ar „Pravdas” jaunāko numuru rokās, 7 procenti - puskāžokā un ziemas cepurē, ar divstobreni rokās, 5 procenti - zemnieku svārkos, ausainē un vizēs, 3 procenti - halātā, tībeteikā un saldālēs, 0,3 procenti - peldbiksītēs, salmu cepurē, ar saules brillēm un pludmales čībās, ar zemūdens medību bisi.

Tādējādi brigādes darba rezultātā Iljiča tēls mūsu valstī iemūžināts ar 0,2 vadoņa eksemplāriem, rēķinot uz vienu hektāru. Šajā sakarībā brigāde lūdz atļaut tai iziet starptautiskajā arēnā un piešķirt līdzekļus Iljiča pieminekļu uzstādīšanai NATO bloka valstu galvaspilsētu centrālajos laukumos...

Anatolijs Kontušs

Jurijs Sičevs

No žurnāla „Ogořok”

Kāzas Latgalē

Jāņa Silicka foto

Ja sāj galva...

Mēs dzeram zāles. Viss ir ļoti vienkārši. Taču tā bija nesen, kad zāles bija gan māju, gan pilsētu, gan lauku aptiekās un aptiecinās. Pašlaik vispārējā deficīta apstākļos, piemēram, zobu sāpēs droši vien var novērst, vienīgi to izraujot. Bet ko lai dara ar galvu, roku, vēderu? Kāda ir apgāde ar medikamentiem republikā? Kā tos sadala pa rajoniem? Šādus jautājumus LETA

korespondente uzdeva republikas apvienības „Farmācija” ģenerāldirektora vietniekam Jevģenijam Tokarevam.

- Visus medikamentus mēs iedalām divās grupās - tādās, kuru netrūkst (paldies Dievam, ir arī tādi) un tādās, kuru trūkst. Republikas noliktavā lielā daudzumā esošie medikamenti tiek sadalīti, precīzāk, nosūtīti uz rajonu aptiekām pēc pirmā pieprasījuma. Sareģistrācija ir ar deficītajām zālēm. To sadale notiek pēc koeficientiem, ņemot vērā iedzīvotāju skaitu rajonā, ārstnieciski profilaktisko iestāžu jaudu, bērnu skaitu skolā daudzumu, preču apgrozījumu rajona vai ciema aptiekā un citus rādītājus.

- Bet ko darīt rajona iedzīvotājiem, ja ārsta izrakstītās zāles nav nopērkamas vietējā aptiekā?

- Tie ir ļoti reti gadījumi, kad nepieciešamas tikai kādas noteiktas zāles. Parasti tām ir aizvietotāji, vai pēc savas iedarbības līdzīgi medikamenti. Ārstam ir jāreģistrē ar šo apstākli. Ja patiešām nepieciešams kāds noteikts preparāts - tā nav aptiekās un noliktavās, mēs lūdzam palīdzību Savienības resoram. Faktiski vienmēr arī saņemam visu, ko pasūtām. Tiesa, pēdējā laikā to darīt kļūst arvien grūtāk.

- 1.augustā Rīgā, Elizabetes ielā 21a, durvis vēra valūtas aptieka...

- Jāsaka, ka tur nav daudz vitāli nozīmīgu preparātu. Aptiekā var iegādāties importa medikamentus, kas vislabāk pazīstami ārstiem un pacientiem, sanitāri higiēniskos izstrādājumus, bērnu pārtiku, parfimēriju, un zāles var nopirkt ikviens, kuram ir valūta. Galvenokārt šos medikamentus pārdod bez receptēm, taču ir arī tādi preparāti, kurus var iegādāties vienīgi ar ārsta izrakstītu recepti. Šī aptieka atvērta ar nolūku iegūt valūtu un iepirkt par to ārzemēs vajadzīgos medikamentus, bet pēc tam pārdot šeit par rubļiem. Piebūdišu, ka nekādiem citiem mērķiem šī valūta netiks izmantota. Taču sākumā tā jāiekrāj...

... Taču pagaidām, ja sāj galva, bet mājas aptieciņa ir tukša un zāļu nav ne rajona, ne pilsētas aptiekā, gādājiet valūtu...

Ar Jevģeniju Tokarevu sarunājis LETA korespondente Natālija Ivanova

Otrdiena, 10.septembris

1.programma

- 17.25 Kopā ar čempioniem.
- 17.40 Bērnu muzikālais klubs.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Politiskie dialogi.
- 19.30 Aizrautīgu cilvēku pasaule.
- 19.45 Ansambļa „Svētdiena” koncerts.
- 19.55 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 1.filmas 2.sērija.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Kanādas kausa izcīņa hokejā. Kanādas — PSRS izlases
- 0.10 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko.
- 0.35 Labdarības koncerts.
- 1.40 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 1.filmas 2.sērija.

2.programma

- 17.00 Savienoto republiku kinopublicistika.
- 17.30 Provinciālais salons.
- 18.00 Maskavas triatons.
- 18.45 Dzied J.Privina.
- 19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.
- 19.15 „Tālie Austrumi”. Teleapraksts.
- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 „Es dienēju Staļina apsardzē”. Dok.filma.
- 22.00 Piektais ritenis.
- 00.35 Izklaidējoša sprogta programma.

Trešdiena, 11.septembris

1.programma

- 6.30 Rīts.
- 9.05 „Cūkgans”. Mult.filma.
- 9.25 K.Kamajeva Azerbaidžānas Valsts kamerorķestris.
- 9.55 Kopā ar čempioniem.
- 10.10 Bērnu muzikālais klubs.
- 10.55 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 1.filmas 2.sērija.
- 12.00 TZD.
- 12.10 Ceļš uz pasaules tirgu.
- 12.40 Māmiņa, tētis un es.
- 15.00 TZD.
- 15.15 „Ivans Pavlovs. Patiesības meklējumi”. Mākslas filma. 3.sērija.
- 16.20 K.Milsens. Koncerts flautai ar orķestri.
- 16.40 Biržas pilots.
- 16.50 „Ceļš, neteikšu kurp...” Dok.filma.
- 17.30 Stunda bērniem.
- 18.35 Planēta.
- 19.20 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 2.filma.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 „Ija”. Dok.filma.
- 23.15 TZD.
- 23.30 Kinopanorāma.
- 0.45 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko.
- 1.10 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 2.filma.

2.programma

- 2.45 Baleta mākslinieku koncerts.
- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 Mult.filma.
- 8.30 Dzīvnieku pasaulē.
- 10.00 Vācu valoda.
- 10.30 Maskavas Valsts Universitātes kora koncerts.
- 11.00 Piektais ritenis.
- 13.15 Vācu valoda.
- 13.45 „Zalkša kronis”. Mākslas filma. 2.sērija.
- 14.55 Bērnu zinātnu akadēmija.
- 17.00 „Kur ir Arhimēda svira?” Dok.filma.
- 18.00 Pasaules čempionāts sporta vingrošanā.
- 19.00 Situācija.
- 20.00 Vēstis.

Otrdiena, 10.septembris

1.programma

- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.05 „Zvirbulēns”. Mult.filma.
- 18.15 Arēna.
- 18.30 Eiropas kausu izcīņa basketbolā.VEF— Braunšveigas sporta klubs (Vācija).
- 20.00 Šodien.
- 20.20 Ekrāns bērniem.
- 20.40 Ziņas (krievu val.).
- 21.00 Zaļais ceļš.
- 21.30 Spēle Oslo filharmonijas orķestris.
- 22.00 Panorāma.
- 22.20 Abpus šimbrīžem.

Trešdiena, 11.septembris

- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.

Vissavienības TV programma

- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 „Es kalpoju Staļina administratīvajā aparātā”. Dok.filma.
- 21.35 Fila Donahjū programma.
- 22.25 Dok.filma.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 M.Šemjajkins. Par laiku un mākslu.
- 23.50 Eiropas čempionāts volejbolā vīriešiem. Grieķijas- PSRS izlases

Ceturtdiena, 12.septembris

1.programma

- 6.30 Rīts.
- 9.00 „Sargi”. Dok.filma.
- 9.20 Spēle vījoniņniece T.Bočkova.
- 9.50 „Klīstošie pulki”. Mākslas filma. 2.filma.
- 11.30 Iekšlietu ministrija ziņo.
- 11.45 Lietišķais kurjers.
- 12.00 TZD.
- 12.15 Kanādas kausa izcīņa hokejā. Pusfināls.
- 14.15 Telemikss.
- 15.00 TZD.
- 15.15 „Ivans Pavlovs. Patiesības meklējumi”. Mākslas filma. 4.sēr.
- 16.20 Kazahu folklorā.
- 17.00 „Priekšvārds pilsētai”. Dok.filma.
- 17.30 „Velns Nr.13”. Mult.filma.
- 17.40 „Līdz sešpadsmit un vecākiem.
- 18.30 TZD.
- 18.45 Iekšlietu ministrija ziņo.
- 19.00 Kanādas kausa izcīņa hokejā. Pusfināls.

2.programma

- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Spēlējiet, harmonikas!
- 23.15 Karjeras ābece.
- 23.30 TZD.
- 23.45 Senā Pleskava.
- 1.00 „Monti čardašs”. Mākslas filma.
- 2.25 Ēterā mūzika.
- 7.30 Bridžs. Telebirža.
- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.20 Mult.filmu programma.
- 8.50 Cirka arēnā.
- 9.30 Ieslīdīšanās erudītiem.
- 10.00 Spāņu valoda.
- 10.13 Ritmiskā vingrošana.
- 11.00 „Es dienēju Staļina apsardzē”. Dok.filma.
- 12.30 „Bezmiegs”. Dok.filma.
- 13.15 Spāņu valoda.
- 13.30 „Es gaidīšu”. Mākslas filma.
- 14.50 Bērnu zinātnu akadēmija.
- 17.00 Pasaules čempionāts sporta vingrošanā.
- 17.50 „Reiz dzīvoja skaņotājs”. Mākslas filma.
- 19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.
- 19.15 Škautnes.
- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 „Tautu lielais koncerts...” Dok.filma.
- 22.40 Mūzikas kolekcija.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 „Zelta lācis”. Starptautiskais turnīrs.
- 23.50 Eiropas čempionāts volejbolā vīriešiem. PSRS — Vācijas izlases

Piektdiena, 13.septembris

1.programma

- 6.30 Rīts.
- 9.05 „Mēs — Beludži”. Dok.filma.
- 9.25 „Barona Minhauzena piedziņojumi”. Mult.filma.
- 9.40 „Līdz sešpadsmit un vecākiem.
- 10.25 „Ija”. Dok.filma.
- 6.30 Rīts.
- 9.05 „Mēs — Beludži”. Dok.filma.
- 9.25 „Barona Minhauzena piedziņojumi”. Mult.filma.
- 9.40 „Līdz sešpadsmit un vecākiem.
- 10.25 „Ija”. Dok.filma.

2.programma

- 7.00 Lietišķa cilvēka rīta stunda.
- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 Dok.filmas.
- 8.45 Koncerts.
- 9.35 A.Smita naudas pasaule.
- 10.15 Angļu valoda.
- 10.45 Dzied J.Privina.
- 11.00 „Es kalpoju Staļina administratīvajā aparātā”. Dok.filma.
- 12.05 A.Rībikova.
- 13.05 Angļu valoda.
- 13.35 „Nepazīstamā”. Mākslas filma.
- 17.00 Pasaules čempionāts sporta vingrošanā.
- 17.50 Kinožurnāls.
- 18.00 Spēle ansambli „Karēlija — Brass”.
- 18.25 „Astrahaņas mežģis” Dok.filma.
- 19.00 Logs.
- 19.45 Apstājies, ieklausies!
- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 Mūsu jaunības mūzika.
- 21.15 Sporta programma.
- 21.45 Neatkarīgais komentārs.
- 22.00 Piektais ritenis.
- 0.35 PSRS čempionāts futbolā. „Torpedo” — ACSK.

Sestdiena, 14.septembris

1.programma

- 6.30 Koncerts.
- 7.05 Mult.filma.
- 8.00 Ritmiskā vingrošana.
- 8.30 TZD.
- 8.45 Koncerts.
- 9.25 „Burda moden” piedāvā...
- 9.55 Rīta izklaidējoša programma.
- 10.25 Veselība.
- 10.55 Dzīvnieku pasaulē.
- 11.40 Zelta aunāda.
- 12.00 Dzejnieka meita.
- 12.30 Dzied N.Gnatjuks.
- 13.15 Partneris.
- 13.45 „Māja, kuru uzcēla Svīts”. 1.sērija.
- 15.00 TZD.
- 15.15 „Māja, kuru uzcēla Svīts”. 2.sērija.
- 16.25 Gongs.
- 17.40 „Klīns”. S.Rahmapinova.
- 17.55 „Maskavas Kremli” 2.filma.
- 18.35 „Bīte Majja”. Mult.filma. 12.sērija.
- 19.00 PSRS čempionāts futbolā. Maskavas „Spartaks” — „Dinamo”.
- 19.50 Tautas melodijas.
- 20.00 „Karību noslēpums”. Mākslas filma. 1.sērija.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 „Karību noslēpums”. Mākslas filma. 2.sērija.
- 23.00 TZD.
- 00.30 „Septiņi I”. Iknedējas hitparāde.

2.programma

- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.05 Ejam meklēt.
- 18.35 Dziesmotā revolūcija.
- 19.20 Seta.
- 19.50 Deputāta komentārs.
- 20.00 Šodien.
- 20.20 Ekrāns bērniem.
- 20.45 Ziņas (krievu val.).
- 21.00 Koncerts.
- 21.40 Lija Būmanes gleznas.
- 22.00 Panorāma.
- 22.20 Nepieradinātās modes asambleja.
- 17.00 Diena pasaulē.
- 18.00 Šodien.
- 18.05 Ejam meklēt.
- 18.35 Dziesmotā revolūcija.
- 19.20 Seta.
- 19.50 Deputāta komentārs.
- 20.00 Šodien.
- 20.20 Ekrāns bērniem.
- 20.45 Ziņas (krievu val.).
- 21.00 Koncerts.
- 21.40 Lija Būmanes gleznas.
- 22.00 Panorāma.
- 22.20 Nepieradinātās modes asambleja.

Piektdiena, 13.septembris

- 17.00 Diena pasaulē.

Latvijas TV programma

- 18.00 Šodien.
- 18.05 „Sareģinātais zvirbulēns”. TV uzvedums.
- 18.35 „Uzpasaka”. Mult.filma.
- 18.45 Top jauna policija.
- 19.00 Globuss.
- 19.25 Valdības viedoklis.
- 19.50 Koncerts.
- 20.00 Šodien.
- 20.20 Balets, balets...
- 20.35 Miedziņš nāk.
- 20.50 Ziņas (krievu val.).
- 21.00 Fragmenti no Dž.Verdi operas „Aida”.
- 22.00 Panorāma.
- 22.20 „Torņa cēlējs”. Aspazija. TV iestudējums.

Sestdiena, 14.septembris

- 10.00 Veselības programma.
- 10.10 Neatkarība.
- 10.40 Globuss.
- 17.00 „Es gribu tavu foto”. Isfilma.
- 17.20 Gadskārtu raksti.
- 18.00 Uzmini nu!
- 18.50 Polijas TV Latvijas bērniem.
- 19.10 Fotogrāfija.
- 19.40 Ekrāna jaunumi.
- 20.00 Šodien.
- 20.20 Latvijas hronika.
- 20.35 Miedziņš nāk.

1.45 „Klauns” Mākslas filma. 1.sērija.

2.programma

- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 PSRS čempionāts futbolā. „Torpedo” — ACSK.
- 9.05 Sports visiem.
- 9.20 Mult.filma.
- 9.30 Sadraudzība.
- 11.00 Plus vienpadsmit.
- 13.00 Par Francijas atklātajām meistarsacīkstēm tenisā.
- 13.45 „Zemes veidols”. Populārinātniska filma.
- 14.45 Ceļotāju klubs.
- 15.45 Pasaules čempionāts sporta vingrošanā.
- 16.45 „Izvēle”. Mākslas filma.
- 18.00 PSRS čempionāts futbolā. Maskavas „Spartaks” — „Dinamo”.
- 18.50 Brokers.
- 19.00 „Dzīvot un nomirt Krievijā”. Dok.filma.
- 19.45 Mūzikas kolekcija.
- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 S.Prokofjevs. „Meistarības stundas”.
- 21.15 Dok.filma.
- 21.45 Žurnāla „Galvaspilsēta” reprezentācija.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 Programma A.
- 0.40 Eiropas čempionāts volejbolā vīriešiem. Pusfināls.

Svētdiena, 15.septembris

1.programma

- 8.00 Ritmiskā vingrošana.
- 8.30 TZD.
- 8.45 Sportloto izloze.
- 9.00 Mūsu dārzs.
- 9.15 Rīta agrumā.
- 10.00 Tēvzemes sardzē.
- 11.00 Rīta zvaigzne.
- 12.00 Ceļotāju klubs.
- 13.00 Lauku dzīve.
- 14.00 Maratons — 15.
- 15.00 TZD.
- 15.25 Kanādas kausa izcīņa hokejā.
- 17.15 Starptautiskā panorāma.
- 18.00 Pasaules tautu pasakas.
- 18.10 V.Disnejs piedāvā...
- 19.00 „Aitas gads”. Dok.filma.
- 19.35 „Otrais meģinājums”. ASV mākslas filma.
- 21.00 Informatīvā programma.
- 21.40 Kas? Kur? Kad?
- 22.15 TV sporta vakars.
- 0.35 Eiropas čempionāts volejbolā vīriešiem.

2.programma

- 1.35 „Klauns”. Mākslas filma. 2.sērija.
- 8.00 Rīta vingrošana.
- 8.15 Tautas melodijas.
- 9.30 Pasaules čempionāts sporta vingrošanā.
- 10.30 Sadraudzība.
- 11.00 F.Donahjū programma.
- 11.50 Svētais un mūžīgais.
- 12.15 Programma bērniem.
- 13.15 „Lielais tautu koncerts...” Dok.filma.
- 15.25 Mākslinieks I.Sandirevs.
- 15.50 „Sarkanā saule”. ASV mākslas filma.
- 17.05 Mult.filmas.
- 17.40 Patiesības lenķis.
- 18.05 E.Jonesko. „Degunradzis”.TV izrāde.
- 20.00 Vēstis.
- 20.15 Labu nakti, mazuļi!
- 20.30 Apaļais galds.
- 22.00 K-2 piedāvā.
- 23.00 Vēstis.
- 23.20 Muzikāla programma.

20.50 Ziņas (krievu val.).

- 21.00 Populāras mūzikas koncerts.
- 21.45 Tonis — 7.
- 22.00 Panorāma.
- 22.20 Labvakar!
- 9.55 Programma nedzirdīgajiem.
- 10.15 Seta.
- 10.45 Čālis — 89.
- 11.40 Dzejnieks un publicists A.Eglītis.
- 12.40 „Milas dzērēns” Canetāno Doniceti filma — opera (itāļu val.).
- 14.05 Kristietība un šodienas.
- 15.05 Pasaule gūtais.
- 15.35 R.Hohhūts. „Kāda mednieka dzīve”. Nacionālā teātra izrāde.
- 16.45 Republikas skolotāju koru V salidojuma noslēguma koncerts.
- 17.45 Emigrācijas dzejnieces V.Sņikeres autorvakars.
- 18.25 Operēšu melodiju kokteilis.
- 19.00 Pieturiet!
- 20.00 Panorāma.
- 20.25 Sports.
- 20.35 Miedziņš nāk.
- 20.50 Ziņas (krievu val.).
- 21.00 „Latgolas skūļa — 91”. Velobrauciens.
- 22.00 Dzejas dienas — 91.
- 22.45 „Burda moden” neprofesionālo šuvēju konkursā.

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1930.gada 29.marta, otrdienās. Dibinātājs un izdevējs — apgāds „Avīze”, Rīgā, K.Barona ielā 2. Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228250. Priekš, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datortalikums. Iespējams ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. Z nosacītās iespiedokšnes. Mēģens latviešu izdevumā 9191, krievu — 3275.

Pasūtījuma indekss 68169.

Holera — bīstama slimība

Vairākās republikās sākusi izplatīties saslimstība ar holeru. Piemēram, Ukrainā reģistrēti 19 saslimšanas gadījumi (Dņeprcas un Odesas apgabalos) un 13 vibrionu pāmēsātāji. Saslimšana ar holeru notikusi arī Maskavā, Moldāvijā, Armēnijā, Azerbaidžānā, Uzbekijā saslimuši 7 cilvēki. Kā ziņo Vispasaules veselības aizsardzības organizācija, Rumānijā konstatēti 38 saslimšanas gadījumi.

Holera ir zarnu trakta slimība, kas izplatās infekcijas ceļā. Slimības ierosinātājs cilvēka organismā nokļūst ar ūdeni un pārtikas produktiem. Holeru var izplatīt arī mušas. Saslimšana sākas pēkšņi: ar stipru caureju, pēc tam seko vemšana, kuras pastiprinās. Periodiski parādās krampji, un slimnieka stāvoklis pasliktinās. Organisma spēcīga atūdeņošana var novest pie letāla iznākuma. Dažreiz slimība noris kā vieglas vēder-

sāpes. Tādā gadījumā slimnieks nelūdz ārsta palīdzību, bet tas ir bīstami apkārtējiem cilvēkiem, jo viņš ir slēpts infekcijas izplatītājs.

Lai no slimības izvairītos paši un neradītu briesmas līdzcīvēkiem, stingri jāievēro personiskās higiēnas elementāri noteikumi: vienmēr jāmazgā rokas pirms ēšanas un pēc tualetes. Rūpīgi jānomazgā dārzeņi un augļi tekošā ūdenī. Uzturā jālieto tikai vārīts ūdens. Telpās jāiznīcina mušas, nedrīkst pieļaut to piekļūšanu pārtikas produktiem. Tiklīdz radušās slimības iepriekšminētās pazīmes, nekavējoties dodieties pie ārsta.

Mūsu republikā padabana situācija ir normāla, taču, ņemot vērā augsto migrāciju, pastāv briesmas, ka holera var tikt ievazāta no citām republikām un ārzemēm.

Epidemioloģe
Olga Loseva

Jaunaglonas lauksaimniecības skola aicina darbā

direktora vietnieku mācību un audzināšanas darbā,
krievu valodas un literatūras, vēstures, angļu valodas, augļkopības
un dārzkopības skolotājus.
Ar dzīvojamo plaību apgādā.
Izziņas pa tālruni 17721 vai 17632.

Rāda Latgales televīzija

OTRDIEN, 10.SEPTEMBRĪ
plkst.20.30 — Latgales ziņas krievu valodā, plkst.21.00 — latgalešu valodā, plkst.21.30 — satelītprogramma.

TREŠDIEN, 11.SEPTEMBRĪ
plkst.20.30 — Dzejas dienas Daugavpils rajonā.

PIEKTDIEN, 13.SEPTEMBRĪ
plkst.20.30 — Latgales ziņas krievu valodā, plkst.21.00 — latgalešu valodā, plkst.21.30 — Rāznas ezers: problēmas un risinājumi.

SVĒTDIEN, 15.SEPTEMBRĪ
plkst.20.30 — Latgales TV muzikāli i zklaidējošā programma.

Labojums

Mūsu avīzes iepriekšējā numurā ievietotajā MRZS „Jaunaglonā” kolektīva līdzjutībā pareizi jābūt: „Izsakām patiesu līdzjutību piederīgajiem, uz mūsu atvadoties no Visvalda (nevis Vladislava, kā publicēts laikrakstā) Prusaka”. Redakcija atvainojas par šo kļūdu.

Pārdod

govī. Tālrunis 34584;

govī Aizkalnē. B.Bārbale;

māju kolhozā „Nākotne”. Var veidot saimniecību. Tālrunis 36656;

sešus mēnešus vecu bullēnu. Zvanīt 42215.

Pērk

svaigu cūkgaļu. Cena 10 rbj. par kilogramu. Zvanīt: Jēkabpils 30910.

Maina

labiekārtotu 3 istabu dzīvokli, ir garāža un dārza mājiņa, Madonā pret līdzvērtīgu Preiļos, Līvānos vai Aglonā. Maina vai pārdod māju Madonā pret līdzvērtīgu Preiļos, Līvānos vai Aglonā. Telefons Madonā 22744 (darbā), 23726 (mājās);

labu divistabu dzīvokli Rīgas centrā pret māju Līvānos vai pērk māju Līvānos. Piedāvāt pa telefonu: Līvāni 44860, Rīga 285353;

2 istabu dzīvokli Ilūkstē pret dzīvokli Preiļos.Tuvākas ziņas Preiļos,Celtnieku ielā 11-29 vai kolhoza „Latgale” M.Leicos.Slizova.

Dažādi

1.septembrī Paulāna ielas un Raiņa bulvāra rajonā pazaudēts džemperis ar izsūtām spīdīgām puķēm, firmas „HAXAP” ražojums. Par labu atbildzi atradēju lūdz atsaukties Daugavpils ielā 42-13 no plkst.12.00 līdz 13.00 darbdienās.

Maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvalde

paziņo pilsoņiem, kolhozu, padomju saimniecību, meliorācijas pārvalžu, celtniecības un projektēšanas organizāciju vadītājiem, ka Preiļu rajona teritoriju šķērso augsta spiediena maģistrālo gāzes vadu un apakšzemes sakaru kabeļu sistēma līnijā Vipe - Līvāni - Brūveri - Rimicāni.

Precīzas ziņas par maģistrālo gāzes vadu un apakšzemes sakaru kabeļu atrašanās vietu var saņemt pie jūsu rajona zemes ierīkotājiem vai Rīgas līnijas ražošanas pārvaldē.

VADĪTĀJI! Atcerieties, ka, veicot jebkurus ražošanas darbus tuvāk par 150 metriem no gāzes vada ass, tie jāsakāpo ar maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvaldi un jāsaņem rakstiska atļauja. Trīs dienas līdz darbu uzsākšanai jāizsauc maģistrālo gāzes vadu pārvaldes pārstāvis, un darbus drīkst veikt tikai viņa klātbūtnē.

Griezies: Rīga-39, a/k 792, Bīķernieku ielā 111, tālruni 552255, 551432.

DARBU VADĪTĀJI, MEISTARI, EKSKAVATORISTI, BULDOZERISTI UN DAŽĀDU ZEMES RAKŠANAS MAŠĪNU MAŠINISTI!

Neaizmirstiet, ka maģistrālā gāzes vada sabojāšana var radīt sprādzienu, cilvēku bojā eju, mašīnu iznīcināšanu un ilgstošu gāzes padeves pārtraukumu republikai.

Pilsoņiem, kuri atklājuši gāzes vada bojājumu vai gāzes noplūdi, par to nekavējoties jāziņo maģistrālo gāzes vadu Rīgas līnijas ražošanas pārvaldei vai vietējās Tautas deputātu padomes izpildkomitejai.

Ievērojiet darbu veikšanas noteikumus maģistrālo gāzes vadu rajonā! Amatpersonas un pilsoņus, kuri vainojami gāzes vadu sabojāšanā, sauc pie atbildības likumdošanā noteiktajā kārtībā.

Preiļu patērētāju biedrības paju biedru zināšanai

Preiļu patērētāju biedrība informē, ka paju biedru pārreģistrēšanās un paju biedru grāmatīņu apmaiņa Preiļos notiek universālveikala 2.stāvā no plkst.10.00 līdz 18.00 (pusdienu pārtraukums no plkst.14.00 līdz 15.00), izņemot sestdienas, svētdienas un pirmdienas.

Lūdzam Preiļu patērētāju biedrības paju biedrus pasteigties, jo pēc 1992.gada 1.janvāra preču pārdošana, uzrādot vecā parauga grāmatīņas, nenotiks.

Paju biedru pārreģistrēšanās pagastos notiks tuvākajā dzīvesvietas veikalā.

Informāciju par pieņemšanas laiku sniegs pārreģistrēšanas punkti veikalos. Līdzī jāņem pase, vecā parauga grāmatīņa un nauda.

Preiļu pirts un atvaseļošanās komplekss piedāvā:

- saunas tipa telpas ar mikrobāseinu,
- trenāžieru zāles pakalpojumus,
- masiera un manuālās terapijas ārsta pakalpojumus,
- tiek komplektētas atlētiskās vingrošanas un džudo grupas,
- biljarda un kompjūteru spēļu zāles pakalpojumus,
- friziera pakalpojumus,
- vannu, dušas kabīnes un mazgāšanos vispārējās nodalās.

Organizācijām par izmantotajiem pakalpojumiem ir iespējams veikt apmaksu ar pārskaitījumiem.

Izziņas pa telefonu 23195 un 23347.

Par peldbaseina darbošanās sākumu tiks paziņots papildus.

Akciju sabiedrība

„LATVIJAS NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA REKONSTUKCIJAS UN APMAIŅAS FONDS”

kuras dibinātāji ir: Rīgas pilsētas IK nedzīvojamais fonds, municipālā pārvalde „Vecrīga”, Latvijas Zemes banka, firma „VACO”.

ORGANIZĒ

valsts, pašvaldību, uzņēmumu, sabiedrisko organizāciju, kooperatīvu un pilsoņu personīgā

nekustamā īpašuma republikānisko izsoli.

Ja jūs vēlaties pārdot vai iegādāties māju, vasarnīcu, kooperatīvo dzīvokli, citu nekustamo īpašumu, visizdevīgāk to izdarīt tieši mūsu

IZSOLĒ:

- tās ir lielas izvēles iespējas, jo piedāvājumi aptver visu republiku;
- iespējams pārdot īpašumu par visaugstāko cenu;
- tiek garantēta nepieciešamā juridiskā un notariālā apkalpošana augstā profesionālā līmenī;
- darījumu noformēšana tiek veikta visīsākajā laikā atbilstoši klienta interesēm;
- jūs tiksiet pasargāti no jebkurām iespējamām nejausībām finansiālo darījumu kārtošānā.

Pirmās izsoles jau oktobrī un novembrī.

NENOKAVĒJIET!

Sīkāku informāciju par izsoles norisi varat saņemt pa telefonu: 362070 darbdienās no plkst.9.00 līdz 17.00.

Izsoles nolikumu un nepieciešamo dokumentu paketi pēc jūsu pieprasījuma izsūtām arī pa pastu. Rakstiet: 226013, Rīga, a/k 60.

GAIDĀM JŪSU PIEDĀVĀJUMUS!

Cilvēka mūžs tik līdzīgs ir koklei.
Pārtrūkst stīgas, un viss paliek kluss...
Izsakām līdzjutību Ilgonim Sniķeram, PATĒVU smiltājā izvadot.
Rajona padome, izpildkomiteja

Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās...
Skumju brīdī esam kopā ar Broņislava Cakula tuviniekiem, guldot VIŅU zemes klēpī.
Aglonas vidusskolas skolotāji

Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm
Nu darbi, rūpes un vasaras dus.
M.Losberga
Izsakām dziļu līdzjutību Jura Cakula ģimenei, TĒVU, VECTETIŅU smiltājā guldot.
LSB „Vārpa” kolektīvs

Latvijas saule,
Rokas uz krūtīm man saliec,
Es aizeju projām,
Tu bērniem un mazbērniem paliec.
A.Skalbe
Izsakām dziļu līdzjutību Jurim Cakulam, TĒVU smiltājā izvadot.
Aglonas TF grupa

Nāve neprasiņa, tikai pēma,
Dzīves kokam arī ziedi birst.
Tavi gaišie, skaistie sapņi
Klusā kapu kalnā irst.
M.Kuģe
Izsakām dziļu līdzjutību piederīgajiem un tuviniekiem sakarā ar VIĻA ŽELVA nāvi.
Vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Kādēļ, sirds, tu aprimusi —
Vēl tik maz zem saules iets.
A.Auziņš
Sērojam līdzī Zēlvi ģimenei,
DĒLU smiltājā guldot.
Preiļu patērētāju biedrības kolektīvs

Dzīve tik strauji kā pavediens rit,
Pēkšņi viens mirklis, un pazudis viss...
Daiļām būdu smagumu ar Aivaru Zēlvi, BRĀLI guldot kapu kalniņā.
Preiļu SCO kolektīvs

Nāks rudens ar zeltu savu,
Un ziema ar sudrabu nāks,
Bet nepaceļams man pāri
Gulst tumsas un klusuma vāks.
A.Elksne
Izsakām dziļu līdzjutību piederīgajiem, IZIDORU ŪSĀNU smiltājā izvadot.
Kolhoza „Galēni” arodkomiteja

Pie kapu kalna, kad nu pietrūkst tevis,
Un ceļa nav, kur būtu tikties ļauts,
Paliks gaišums, ko tu dzīvē devis,
Kā dzidrais dzintarzemes kalnu strauts.
Izsakām līdzjutību Jevlampijai Ūsānei, VĪRU smiltājā izvadot.
Galēnu putnu fermas kolektīvs

160. apgabala vēlētaj!

LR AP deputāte V.Zeile strādās rajonā ar individuālajiem apmeklētājiem:

13.septembrī no plkst.9.00 līdz 12.00 kolhoza „Galēni” mehāniskajās darbnīcās, no plkst.13.00 līdz 15.00 Stabulnieku KN, no plkst.17.00 līdz 20.00 Upenieku KN;

14.septembrī no plkst.9.00 līdz 11.00 Saunas pagasta padomē, no plkst.11.30 līdz 12.30 Smelteros, Salas deviņgadīgajā skolā, no plkst. 14.00 līdz 16.00 kolhoza „Latgale” kantorī, no plkst.17.00 līdz 20.00 Preiļu rajona izpildkomitejā.

Galēnos un Preiļos pieņemšana individuāli notiks pēc kopējās tikšanās.